

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	trimestralnie:
W miejscu	24 koron	12 koron	8 koron	2 korony
W Austro-Węgrych:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	10	3 kor. 70 h.
z dwurazową	38	19	12	3 „ 20 „
W Państwie Niemieckiem	36	18	9	3 „
W innych państwach	48	24	12	4 „

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przysyła się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

Rekopiśko nadsyłać do Redakcji nie wraca.

We Lwowie sprzedaż numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Olszewskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Płonna, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikowa w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomona, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukiennicza. — Handel Kretschmera, ul. Szewska. — Handel J. Ekiera, ul. Karmelińska 18.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biura dzienników: Ludwik Płonna, ul. Karola Ludwika 11. S. Sokółski, Pałac Hausmana 9. — W Przemyślu Hesseles. — W Jarosławiu A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Goldschmid (sprzedawca pojedynczych numerów), i Wollzeile 6. — M. Dukes Nachf., Hasensteiner & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — A. Oppelk. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Miesięczne po 60 h. od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, akomplikowany pierwszy raz 40 h., następny po 10 h. od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Nowy Sejm pruski.

Wybory do Sejmu pruskiego skończyły się we środę aktem wyboru posłów. Z wyjątkiem jednego okręgu, w którym odbył się wybór sejmików, pomiędzy kandydatami wolnomyślnym a socjalistycznym, walka o mandaty poselskie wszędzie się rozstrzygnięta. Jej rezultat tak się przedstawia. Ogółem wybrano:

Konserwatystów	152	w poprzednim 144
Wolnokonserwatystów	59	Sejmie było ich 64
Narodowo-liberalnych	64	76
Wolnomyślnych	28	24
zjednoczenia	8	9
Centrowców	105	96
Socjalistów	6	0
Dniuczaków	2	2
Dzikich	2	0
Polaków	15	13

Największym zatem przystąpieniem do katolickiego centrum, zdobyło bowiem 9 nowych mandatów; po nim następują starzy konserwatyści, którzy pomnożyli swoje mandaty o 8; trzecim z rzędu zwyciężstwem stronnictwem jest socjalna demokracja, która po raz pierwszy wejdzie do Sejmu pruskiego z 6 lub 7 mandatami; cztery mandaty zdobyli wolnomyślni ludowcy. Natomiast najzwęższymi wrogowie Polaków, narodowo-liberalni, stracili aż 12 mandatów, podobni do nich wolno-konserwatyści pięć, wolnomyślnie zjednoczenie jeden mandat.

Stan posiadania poszczególnych stronnictw uległ więc pewnej zmianie, mimo to — niestety — polityczny charakter Izby poselskiej Sejmu pruskiego wcale się nie zmienił. I w nowej Izbie ton nadawać będą konserwatyści, których dwie frakcje rozporządzają blisko połową głosów, a którzy w tak zw. narodowych sprawach przeprowadzać będą przy pomocy posłów narodowo-liberalnych, wszelkie projekty rządu, zwłaszcza antypolskie, przy pomocy centrum zaś stawiać mogą skuteczną opór, tak zw. liberalnym zapędem, zwłaszcza w dziedzinie szkolnictwa. Wątpić też można, czy większość nowej Izby okaże się skłonna do spełnienia szerszych lub obciężonych tylko na efekt zewnętrzny żądań obywateli wolnomyślnego w sprawie reformy wyborczej, nawet w razie, gdyby rząd, — co jest rzeczą dość wątpliwą — dla dalszego zatrzymania wolnomyślnych w „bloku rządowym“ w parlamencie, wystąpił z dotychczasowym projektem. Niezależnie od tego, co się stanie, nie zmieniającej na wskroś kapitalistycznej ordynacji wyborczej do Sejmu pruskiego. Na lepsze to nie popchną te sprawy reformy tej ordynacji niechęć bądź co bądź socjalistów. Przyczyną się oni niewątpliwie do ożywienia rozpraw, do nadania im tonu energiczniejszego; faktycznego atoli wpływu na bieg spraw wywrzeć jeszcze nie zdolają. Ludność polska zaboru pruskiego i nadal więc ze strony tego Sejmu spodziewać się może jedynie nowych ciosów, a nie wymiaru sprawiedliwości.

Mimo to może ona na te wybory i ich wynik spoglądać ze szczerem zadowoleniem. Przyniosły jej one bowiem sukcesy o wielkiem moralnem znaczeniu, nie mówiąc już o zdobytych trzech nowych mandatach w miejsce jednego utraconego. Takim moralnym sukcesem jest przede wszystkim przebieg i wynik wyborów na Górny Śląsk, a zwłaszcza zawarty tam kompromis ze stronnictwem centrum. Jeszcze przed kilku miesiącami większość stronnictwa centrum odmawiała ruchowi polskiemu na Śląsku wszelkiego uprawnienia, uważała tę dzielnicę, mimo przeszło milionowej polskiej ludności, za swoją domenę, a wybranych tam polskich posłów do parlamentu za intruzów, z którymi nie godzi się pertraktować. Jeżeli więc przy tych wyborach centrum zawarło kompromis z tamtejszym obozem polskim i kompromisu tego uczciwie dotrzymało, jest to dowodem, że

nareszcie obóz polski w tej dzielnicy uważać zaczęło za czynnik zupełnie równouprawniony, że istnienie tam tego obozu traktuje już jako fakt dziejowy, z którym trzeba i wolno się liczyć.

Ta zmiana w stanowisku stronnictwa centrum względem ruchu polskiego na Śląsku, a więcej jeszcze fakt, że doskonali na tej zmianie zrobili ono interes, bo w zamian za przyznane Polakom trzy mandaty uzyskało przy ich pomocy siedm innych, — wpływać mogą decydująco na stanowisko ogromnej większości duchowieństwa katolickiego na Śląsku względem polskiego ludu i jego narodowych dążeń. — Podczas gdy do niedawna zmuszano tam księży, aby uważali narodowców polskich za pewnego rodzaju buntowników i by zwalczać ich na każdym kroku, obecnie przez zawarcie tego kompromisu zdjęto z księży przymus i pozwolono im także w innych sprawach pertraktować z Polakami, względnie nawet ich popierać. To zaś zaprowadzić może wielu jeszcze księży, których serce ciągnęło ku swoim, a którzy jedynie ze względu na stronnictwo centrum trzymało się na uboczu — do obozu polskiego. — W każdym zaś razie lud polski na Śląsku, przesładowany przez rząd, pozbędzie się teraz wielu przeciwników w sukni duchownej i przynajmniej z tej strony będzie miał spokój.

Lecz i w Księstwie Poznańskim wybory te przyniosły wiele objawów pomyślniejszych dla strony polskiej. We wszystkich prawie okręgach liczba wyborców polskich wzrosła daleko silniej, niż liczba niemieckich. W poznańsko-obornickim n. p. liczba wyborców polskich pomnożyła się od czasu poprzednich wyborów z 186 na 236, a więc o 50, liczba niemieckich z 261 tylko na 265, czyli o czterech. Jeżeli więc przez następnych lat pięć liczba wyborców polskich tak samo się zwiększy, to możliwym będzie odzyskanie tego okręgu wraz z jego dwoma mandatami. Dalej okazało się, że wszystkie okręgi, reprezentowane dotychczas przez Polaków, z wyjątkiem gnieźnieńskiego, który stracono, są obecnie, mimo postępów kolonizacji niemieckiej, pewniejsze dla nas, niż były przed 5 laty. W kilku z nich liczba wyborców polskich znacznie się powiększyła, a liczba niemieckich wprost zmalała.

Jeżeli więc ustawa ekspropriacyjna w ciągu następnych lat pięciu nie wyrządzi znaczącej szkody stronnictwu polskiemu, to przyszłe wybory będą dla nas jeszcze pomyślniejsze.

Przedłużenie prac parlamentu.

(Korespondencja „Nowej Reformy“.)

Wiedeń, 18 czerwca.

Izba posłów ma tedy obradować do 15 lipca i w ciągu dwóch tygodni załatwić tyle ustaw, ile z nich ten przeciąg czasu pomieścić zdoła. Należy to także do tradycji naszej Izby. Długo czas nie zwoluje się wcale posiedzeń, następnie odbywa się posiedzenia tylko jakby dla zabawy i dla zabicia czasu. Najwyżej 3 lub 4 posiedzenia w tygodniu, od piątku do wtorku, potem regularnie są ferye. Dlaczego — nikt nie wie, a pytający się otrzymują od „wtajemniczonych“ odpowiedź, że „już tak jest zawsze“, no i dlatego tak daleko dążyć się powinno. Tymczasem kalendarz posuwa się naprzód; skoro jest parlament, to musi się także pewne „konieczności państwowe“ parlamentarnie załatwić, a ludność znowu domaga się, załatwienia swoich „konieczności“. Powstała odrzuca sytuacja przymusowa i to prawie zawsze dla parlamentu, a nie dla rządu. Ostatecznie państwo zawsze poradzić sobie może. Od czegoż jest § 14? Ale ludność jest niemal bezbroną. Jeśli chce mieć ulgi podatkowe lub ustawy dla siebie korzystne, to je tylko od parlamentu uzyskać może.

stne, to je tylko od parlamentu uzyskać może. Więc rzecz jasna, że rząd tę sytuację przymusową wyzyskuje.

Od trzech tygodni odbywają się codziennie, z wyjątkiem świąt i niedziel, niesłychanie nużące przeciętnie 10 godzinne posiedzenia, trwające od godz. 11 przed południem do 10 wieczór — dla załatwienia budżetu, który musi być w ciągu czerwca uchwalony. W przeciwnym razie grozi § 14! Wchodzi się więc w jasny dzień do gmachu parlamentu, a opuszcza się go dopiero w nocy. Istne więzienie! Termometr wskazuje 35 stopni Celsjusza w cieniu! Ale trudno, parlament ludowy musi uchwalić budżet i to już za parę dni, posłowie ludowi muszą mówić, gdyż wyborcom się wydaje, że ten tylko poseł coś wart, który wiele mówi, i że wystarcza tylko wygłosić mowę w parlamencie, aby ich postulaty były spełnione. Ale i po załatwieniu budżetu posłowie nie mogą rozjechać się na wakacje. Oto spostrzegł się, że właściwie nie nie uzyskał dla wyborców, że wracając z próżniemi rękami, jeśli sesję tuż po uchwaleniu budżetu się odracza. Dziś bowiem bilans tak się przedstawia. Parlament uchwalił normalny kontyngent rekruta w pełnej Izbie, a podwyższony o 4900 ludzi kontyngent dla obrony krajowej, załączony jest w komisji wojkowej. Dodając do tego budżet, wyzerpujenty już cały pozytywny wynik prac parlamentu z bieżącego półroczia. Nie jest to bynajmniej mało. Parlament karyalny w ostatnich 10 latach nie był w stanie tego załatwić, ale są to same „konieczności państwowe“, które wprawdzie muszą być uchwalone dla zapewnienia normalnego funkcjonowania państwa, ale i ludność ma potrzeby nie mniej ważne.

Wytwarza się więc dla posłów nowa sytuacja przymusowa. Muszą przeciw coś przywieźć do kraju. Tę sytuację wyzyskuje rząd dla siebie i ubożył program prac, zawierający ustawy łączące zresztą potrzeby państwa z potrzebami ludności. A więc ustawę o odszkodowaniu rodzin rezerwistów i uwolnienie od ćwiczeń wojskowych w 11 i 12 roku służby (ulga dla 45.400 osób), połączone z ustawą o podwyższeniu kontyngentu rekrutów obrony krajowej o 4920 ludzi; ustawę o podwyższeniu podatku wódezanego połączone z sanacją finansów krajowych i obniżeniem podatku domowoczynszowego i domowo-klasowego. Prócz tego taryfę programu kolejniczego dla państwa, taryfę programu kolei państwowych, podwyższenie funduszu melioracyjnego (cukierki dla agraryuszów za upoważnienie do wprowadzenia w życie traktatu handlowego z Serbią), polepszenie plac kilku kategorii personelu pocztowego i kolejowego, przyznanie bezpłatnego pożyczek komuś kilku krajów i miast, między niemi dla Krakowa i t. p. drobniejsze ustawy.

Przez załatwienie tych ustaw ma wytworzyć się równowagę między uchwaleniami konieczności państwowej a potrzebami ludności. Jeż państwo na tem źle nie wychodzi, jest jasne. Z jednej strony przyznaje się wprawdzie ulgi, ale z drugiej strony ma się uchwalić nowy, wysoki podatek wódezan. Przyznaniem ulgi powyższych wymienionych rząd pragnie chce zeskotować rachunek, powstający z udaremnienia obniżenia podatku cukrowego, uchwalonego już przez Izbę posłów. Obniżenie to miało, jak wiadomo, kosztować państwa 28 milionów koron rocznie, które skarb państwa teraz zaoszczędza. Zamiarowane zaś ulgi i polepszenia plac przedstawiają się rachunkowo, jak następuje:

Podwyższenie funduszu melioracyjnego z 4 na 8 milionów	4,000,000
Zniesienie podatku domowo-klasowego 15 i 16 klasy (domy jedno- i dwuizbowe)	6,800,000
Obniżenie podatku domowo-czynszowego z 26 procent na 20 procent i z 20 procent na 15 procent wynosi około	12,000,000
Polepszenie plac służby kolejowej	7,000,000
Polepszenie plac służby pocztowej	6,000,000
Razem wyniosłyby uzyskane ulgi około	35,000,000

W ten sposób nie wchodzi naturalnie suma, przeznaczona na sanację finansów krajowych, znajdująca pokrycie w nowym podatku wódezanym, którego część idzie także do kas państwowych.

W najbliższych dniach zbiorą się kluby, aby zająć ostatecznie stanowisko wobec tych ustaw i wobec przedłożonego przez rząd programu prac Izby.

Międzynarodowy kongres górników.

W Paryżu odbył się w ubiegłym tygodniu tegoż roku, międzynarodowy kongres organizacyjny robotników górniczych. Wzięło w nim udział 131 delegatów, którzy reprezentowali razem 959,000 zorganizowanych górników z rozmaitych państw Europy. Liczba to potężna, a jednak obejmuje tylko mniej więcej połowę wszystkich pracowników kopalnianych naszej części świata. Wogóle bowiem wynosi:

	liczba wszystkich górników	liczba górników zorganizowanych
W Anglii	711,000	596,000
We Francji	146,000	40,000
W Belgii	137,500	44,000
W Niemczech	732,000	146,000
W Austrii	136,000	32,000

Z cyfr tych wynika, że pod względem rozmia- rów organizacyj tej kategorii robotników, Anglia górnice ogromnie nad innymi krajami. Tam do wszystkich robotniczych należało przeszło 80 procent ogólniejszych górników, we Francji, Austrii, Niemczech i Belgii zaledwie 20 do 30 procent. To też stosownie do tych cyfr delegaci angielscy posiadali sami absolutną większość na odbytem w Paryżu kongresie, było ich bowiem 75 na 131. Z Francji przybyło delegatów 27, z Belgii 10, z Niemiec 17, a z Austrii tylko 2.

Medzy siedmiastu delegatami z Rzeszy niemieckiej było tym razem także trzech Polaków, pp. Sosniński, Korpus i Rymer, którzy reprezentowali tam „Polskie Zjednoczenie robotnicze“ i „Polską Partię Socjalistyczną“. Obecnie przeszło 32,000 członków. Jednego z tych polskich delegatów, Sosnińskiego, wybrano także do prezydium kongresu. Przewaga Anglików zaznaczyła się we wszystkich obradach i uchwałach tego kongresu. Pierwszym punktem porządku obrad były rezolucje Francji, Belgii, Niemiec i Austrii, dotyczące ośmiogodzinnego czasu pracy, włącznie z wyjątkiem i wyjątkiem w kopalniach. W wyjątkach z wyjątkiem temperaturą ma być sześciogodzinnny czas pracy zaprowadzony. Rezolucję tę przyjęto jednomyślnie.

Następnie obradowano nad wnioskami, żądającymi ustawowego oznaczenia minimalnej płacy dla górników w każdym państwie. Żądanie to napotkało na opozycję pewnej części delegatów angielskich, lecz tylko co do ustawowego uregulowania tej sprawy. Oświadczali oni, że w wielu kopalniach angielskich już istnieje warunek minimalnej płacy (wynoszącej tam 6 do 7 kor. dziennie), lecz warunek ten mieści się w kontraktach między robotnikami a pracodawcami, a nie w ustawach państwowych. Tym samym też sposobem powinna być uregulowana sprawa ta w innych krajach. Potrzebę takiego zabezpieczenia górników uznawano ogólnie. Nadmienić tu jeszcze wypada, że przeciętna najniższa płaca dzienna górników angielskich wynosi mniej więcej 7 szylingów, czyli 8 do 9 kor.

Dalszym przedmiotem obrad była kwestya wywozu pólów górniczych podczas strajków,

a zwłaszcza sprawa uregulowania produkcji węgla. Tu odzywały się głosy, żądające, ażeby górnicy nie dopuszczali do zgromadzenia zbyt wielkich zapasów węgla, aby przeszkadza- li temu przez ograniczanie liczby dni roboczych w tygodniu. Ostatecznie jednakże uznano sprawę tę za niedosć jeszcze dojrzeć do powzięcia uchwały i przekazano ją stałej komisji kongresowej.

Wnioski, żądające ustawowego zabronienia pracy dzieci niżej lat 14 w kopalniach węgla, a niżej lat 16 pod ziemią, dalej bezwzględ- nego zakazu pracy kobiet w kopalniach, przyjęto; przy głosowaniu nad pierwszym atoli delegaci angielscy wstrzymali się od oddania głosu, tak, że wniosek co do dzieci przeszedł tylko głosami mniejszości.

Obszerną dyskusję wywołał wniosek, żądający upaństwowienia kopalń. Wniosek ten został przyjęty mimo opozycji polskich delegatów. Prezes „Zawodowego Zjednoczenia polskiego“ p. Sosniński sprzeciwiał się tej uchwałie ze względu na położenie ludności polskiej w Prusach. Rząd pruski wydiera jej ziemię, a wobec tego tysiące polskich robotników szuka pracy poza granicami swej ojczyzny. Znalęść ją mogą w kopalniach niemieckich i znajdując ją będą mogli dopoty, dopóki kopalnie te będą przedsiębiorstwami prywatnymi. Z chwiłą zaś, gdy przejdą na własność państwa, rząd będzie z nich usunąć Polaków i wogóle dostanie do rąk nowy środek do wywierania narodowego i moralnego nacisku na polskich robotników, do ich wynaradawiania lub wygłodzenia. Motywów tych większość delegatów jednakże nie uwzględniła.

Przy obradach nad koniecznością zapobiegania wojnom zalecano z kilku stron, ażeby górnicy uniemożliwili wojny przez powstrzymanie produkcji węgla. Ostatecznie jednak przyjęto tylko rezolucję, żądającą, ażeby górnicy wpływali na opinię publiczną w tym kierunku, aby za- tarczy międzynarodowe rozstrzygano przez sądy rozjemcze.

Dalej zajmowano się sprawami ubezpieczenia górników na starość, żądano przyznania im płatnych wakacji, dożywotniej renty państwowej po 50 roku życia i w wysokości 600 fr. rocznie; oraz lepszych urządzeń zdrowotnych i ochronnych w kopalniach. W sprawie ustalenia dnia dorocznego święta robotniczego nie powzięto żadnej uchwały.

Na tem wyzerpano porządek obrad. Wykazały one, że interesy górników w poszczególnych krajach nie we wszystkich jeszcze są zgodne i że wobec tego niektórych spraw w jednolity sposób jeszcze uregulować nie można.

Następny kongres międzynarodowy ma się odbyć w roku przyszłym w Brukseli.

Sprawy ruskie.

(Ukraincy zakordonowali wobec neopanslawizmu. — Rosyjanie galicyjscy dowodzą swego istnienia. — Demon- stracje ukraińskie przeciw biskupowi Chomyszynowi.)

Akcyja neopanslawistyczna, zainicjowana przez trzech „gości słowiańskich“ w Petersburgu, ciągle jeszcze stanowi przedmiot rozważań w zakordonowej prasie ukraińskiej. Kijowska „Rada“ zamieszcza o neopanslawizmie i jego stosunku do kwestyi ukraińskiej szereg artykułów i notatek, w których konsekwentnie przeprowadza myśl, że neopanslawizm równa się koalicji rosyjsko-polskiej przeciw ukraiństwu. W jednym z tych artykułów znajdujemy nawet bliższe wyliczenie niebezpieczeństw dla Ukrainy, połączonych z tą koalicją. „Oczekuje nas — pisze „Rada“ — długa i ciężka walka, w której stać będziemy zupełnie samotnie, nie mając żadnych sojuszników. Z przykładu Milukowa widzimy, czego można spodziewać się od liberałów rosyjskich, a lewicowcy nigdy nie grzeszyli nadmiernymi sympatjami dla narodowego odrodzenia Ukrainy, uważając ją za burżuazyjno-nacjonalistyczny wymysł“.

Słonce — słonce. Zielona krew bije, tętni, drga w oceanie roślinnych potworów, które splatają ramiona wzajem z ufnosćmi dzieci rozbawionych. Złoty pięt rozkosznowy czasowania siada na każdym niemowlęcym pęku, na każdym krzewie maliny rozdrażnionej ciepłem, aż do wylewania krwi owocującej. Zobnicze blaski zalewają każdy kąt pustki, każdą nierówności zalamanej lodgą, wylazają miliony drobnych, żyjących liści... Przechlewa się jak morze lśniące za każdym podmuchem gorącego wiatru o jeden liść dalej — o jedną łodygę dalej... i bez końca i bez początku.

Alma szła żywo... Szare oczy z uciechą nurzała w prześwie- tłych ścianach leśnego labiryntu. Szła przed się z konieczności wewnętrznej — dla zabicia ruchem i słońcem ostatniego łańcucha wrażeń. — Był przed się — był dalej — był sama jedna, a wszystko tamto minie; nie ostoi się, bo czyż ostatecnie może cośkolwiek, co jest wymiernem i skończonym, pod tym nieboskopo- nem bez przestrzeni, bez granic, majestatycznie nieruchomym?

— Precz moje troski, precz...

— Lalala, lalala.

(C. d. n.)

Tadeusz Konczyński.

Głód szczęścia.

Powieść.

(Ciąg dalszy.)

— Matuchno, matuchno. — Był to człowiek — głos pani Maryi za- rżał, zacisnęła usta, bo okropne słowo nagle wytrysnęło z zakątków mózgu, rzucając krzyk bólu całą siłą w twarz przeszłości. Alma dostrzegła mek matki. Domyśliła się, że przeżywa chwilę palącą.

— Powiedz, powiedz! matuchno, uwierz mi! będzie ci źle!

— Okradli mnie — wybuchnęła pani Marya.

Ciężkie iły wymkają się z pod jej powiek i szukały siebie wzajem przerażone, mętne.

— Biedna mamo! biedna mamo!

Pani Marya uspokoiła się po chwili. Otarła iły, przycisnęła Alnę do siebie i długo ją całowała.

— Nie wierz ludziom — szeptała — nie wierz nikomu, nawet mnie. Są rzeczy, których nie mówi się wszystkim. Są najszybsze uczucia, które boją się oczu cudzych, bo mogą być za- bite. Bój się Almo cudzych oczu. I moich, i moich. Widzisz, jestem szczera z tobą, prawdą? Pierwszy raz może szczera, całkiem szczera. Ale to tylko dlatego, że taka chwila przyszła, która już nigdy się nie powtórzy.

— Matuchno!

— Nie ludy się. Ja znam siebie. Jestem taka kobieta, jak wszystkie. Mnie już ta rdza przegrzła. Ja już nie będę inna. Mogę nawet mieć złudzenia, jeżeli kto we mnie to wmo- wi, a ja się już nie zmienię. Ja ciebie tak samo zawiódł, tak samo. O, ja się nawet spłaczę razem z tobą. Ale, jutro, kiedy iły wyschną i rozum mi powie „Alma popełniła głupstwo“, będę chciała cię ratować, tak, jak mnie chciała ratować moja matka. Aha, aha, chciała mnie ratować dla mego dobra przeciw mnie samej! dla mego dobra! Nie wierz nikomu, nawet własnemu cieniowi. Co ci jest drogiem, schowaj na dno serca i, jeżeli masz dość siły, nie oglądaj się na nikogo! na nikogo!

Alma słuchała z bolesnym przerażeniem. Słowa matki obnażyły jej dziewczęcą duszę z osta- tnieją ostro sromu. Jakis okropny, bazylijskiy wzrok dotykał się jej najszybszych uczuć i z chichotem je zohydzał. Płak o alabastrowych piórach, który urodził się w cudnym zakątku serca, nagle zerwał się, wzbił w górę i z krzy- kiem uciekł.

— Ludziom jest na imię podłość. Człowiek jest zdrajcą człowieka — mówiły usta pani Ma- ryi. Zagrzyzione do krwi czerwienią każde no- we słowo, jak czyn czerwieni się dokonany przez zbrodnię.

— Nie wierz ludziom, nie wierz nikomu! nikomu! on zdradzi wszystkie twoje myśli, jak zdradził tysiące cudzych myśli o nim! nie wierz mu! nie ufaj! temu pierwszemu słowu, temu naj- pierwszemu, najszybszemu, nie ufaj, bo ludziom jest na imię podłość.

Pani Marya zamknęła oczy. Przestała mówić. W ustach skurczonych zastygła wrzący ból. Mściwa nienawiść kołysała się na łukach jej brwi, ściągających wyżej w górę.

Alma czuła stukot krwi w skroniach, stukot miarowy, wolny. Moment ciszy śmiertelnej uro- czystej zawił między nią a matką.

— Były ci serca.

— Powiedziałam znowu za dużo — pomy- ślała nagle pani Marya — dziewczynie w gło- wie się przewróci.

— Almo — rzekła niespodziewanie, otwiera- jąc oczy — trzeba raz skończyć wszelkie głup- stwa. Fantazyować można dużo, bardzo dużo, ale życie leci, czas leci i w to wszystko wiazi proza. To nasz Bóg na codzień. Ten Bóg w nie- bie jest naszą ucieczką. Ten Bóg na codzień jest naszym myślnym kamieniem. Wszyscy u- nać muszą i ty utoniesz.

Alma popatrzyła na matkę. Białe bół błysnął jej nagle w oczach na powietrzu i szybko roz- wiał się. Pojęła, że między nią a matką wyrósł beznierwny wysoki, karkołomny, czarny mur. Zu- żenie męki ogarnęło ją.

Pani Marya mówiła coraz natarczywiej.

— Zaczni Almo żyć tak, jak trzeba. Masz lata. Trzeba coś postanowić. Każdy ptak ściele gniazdo. Ty myślisz, że ci wolna myśl wystar- czy. To dobre na rok, na dwa, trzy, cztery, a potem — potem, prozajczynie lata narastają. Po- tem zaczyna się wszystko nie kleić — i dookoła pozostaje tylko pustka. Trzeba tę pustkę konie- cznie zapełnić. Trzeba iść do ludzi rozsądnych.

W podobnym duchu ocenili znaczenie neopanslawizmu dla ukraiństwa prof. Mychajło Hruszewskij, który w „Kijowskiej Myśli” wywodzi, że wizyta słowiańska w Petersburgu i mający się niebawem odbyć przedświenny zjazd delegatów słowiańskich w Pradze, oznacza koniec rzekomej „polskiej intrzygi”, która w oczach nacjonalistów rosyjskich polegała na tem, że Polacy, ich zdaniem, dążyli do wzięcia klina w naród rosyjski przez wytworzenie w nim separatyzmu ukraińskiego. Prof. Hruszewskij twierdzi, że teraz znikną nawet pozory tej polskiej intrzygi, ponieważ w jej miejsce pojawiła się „rozrzucająca jedynomyślną prawdziwie polskich i prawdziwie rosyjskich ludzi”, dzięki której „rodzina słowiańska” może dzisiaj — już w komplecie — „odprawiać stypę na pogrzebie postępowych i wolnomyślnych ideałów, którym służyli lepsi przedstawiciele słowiańskiego odrodzenia”.

Moskalofilia organizują akcję, mającą na celu zgłoszenie zbiorowego protestu ludu przeciw temu, że minister spraw wewnętrznych, Biebert, odpowiadając niedawno na przemówienie posła Dawydiaka, przesa klubu Rosyjsko-narodowego w parlamencie, oświadczył, że do żądań przez mówcę wyliczonych, rząd przychylić się nie może, ponieważ dotąd w Austrii nie znaleziono żadnych innych Rosyan, oprócz kilku tysięcy t. zw. „Lipomanów” na Bukowinie. Przeciwnie temu twierdzeniu zwraca się protest „Rosyan” galicyjskich, którzy rozsyłają go obecnie w formie gotowego już pisma do parlamentu, które należy tylko zaopatrzyć podpisami i o ile możliwości, pieczęciami gminnymi. W protestie tym z widoczną perfidią wylicza się te wszystkie dzieła wiedeńskich profesorów, którym rząd nakazał przed pierwszym podziałem Polski umotywić „naukowo” prawa dynastji habsburskiej do ziem polskich zabranych, czyli „rewindykowanych” przez Austrię. W dziełach tych, a także w ówczesnych patentach Maryi Teresy, nie wspomina się nigdzie o żadnych Rusinach, Rusinach, a tem mniej Ukraińcach, lecz tylko o „Czerwonej Rosji” i „Czerwonorusach”. Autorowie protestu domagają się tedy od ministra spraw wewnętrznych, aby nie stał w sprzeczności „z historią i państwowymi dokumentami Austrii, na podstawie których nastąpiło w swoim czasie przyłączenie królestw Galicji i Lodomerji”.

— Od pewnego czasu „Dilo” i partja szowinistów ukraińskich prowadzą zaciekałą kampanię przeciw unickiemu biskupowi w Stanisławowie, ks. Chomyszynowi, iż zarzucając mu, że szkodzi rozmaitym instytucjom ukraińskim, a w miejsce ich chce stwarzać inne, czysto klerikalne, a także — i to jest ich zdaniem najgorsze — że występuje w duchu ugody i pojednawczym wobec Polaków.

Kampania ta została uwieczniona przed kilku dniami karzącą burdą, którą studenci ukraińscy w Czerniowcach urządzili biskupowi Chomyszynowi na tamtejszym dworcu kolejowym, na którym miał się na krótko zatrzymać w przejeździe na Bukowinę. Na dworcu, oprócz duchowieństwa grecko-katolickiego, które zebrało się na powitanie biskupa, pojawiła się także duża grupa studentów ukraińskich, którzy na widok biskupa, wychylając się z okna wagonu, zaczęli gwizdać, sykać, ryczeć i zasypywać biskupa obelgami, wśród których takie słowa, jak „polski słuba”, „chrzu”, „swynia” — należały jeszcze do delikatniejszych. Dopiero energiczna interwencja policji położyła kres tej dzikiej burdzie, która w dziejach ruskiego odrodzenia w Galicji ma sobie równą chyba tylko w pamiętniej „demonstracji” wiedeńskiej, w której znowu studenci moskalofilscy obrzucili zginełymi jajami powracającego z Rzymu s. p. kardynała Sembratowicza.

Kronika.

Kraków, 19 czerwca.

Uroczystości Bożego Ciała sprzyjała wczoraj pogoda do południa — to też procesja po Ryńku głównym odbyła się z całą wspaniałością. O godzinie 9½, przed południem wyruszyła z katedry na Wawelu olbrzymia procesja, celebrowana przez biskupa-suffragana ks. A. Nowaka w otoczeniu licznych duchowieństwa świeckiego i zakonnego. Za baldachimem postępował prezydent miasta dr J. Leo, z gronem radców miejskich, delegatami samostanowienia dr Federowicz, posłowie do Rady państwa i na Sejm, reprezentanci władz rządowych i autonomicznych, delegaci stowarzyszeń, cechy krakowskie z chorągiewkami, liczne bractwa i tłumy publiczności. W okół baldachimu straż honorową pełniło kilkunastu podoficerów 9 batalionu pionierów, a procesję otwierała kompania 13 pułku z orkiestrą. Cała generalnaja zgromadzoną była przed kościołami św. Wojciecha, a pod Sukkinnicami od strony pomnika Mickiewicza ustawiono batalion 56 p. p. ze standardem i orkiestrą. Podczas nabożeństwa o każdym z czterech ołtarzy, ustawionych i pięknie przybranych w Ryńku głównym batalion 56 pułku plechoty dawał salwy. — Tramwaje nie kursowały na wszystkich liniach przez cały ciąg procesji, która trwała prawie do godziny 12 w południe.

O godzinie 2 po południu zaczął padać ulewny deszcz, który z małemi przerwami dotrwał do późnego wieczora.

Wybór wiceprezydentów m. Krakowa odbył się na posiedzeniu Rady miejskiej, zwołanem na wtorek 23 b. m. o godz. 5 popołudnia.

Sprawy miejskie. We środę 17 b. m. odbyło się posiedzenie sekcji skarbowej pod przewodnictwem r. m. dra Ponikwy. Sekcja przejęła do wiadomości sprawozdanie komisji dla miejskiego wydziału obrachunkowego, z posiedzenia, odbytego w dniu 16 b. m. Dalej uchwalila sekcyja kilka posad nadatowych w randze VIII, w dalsze urzędunków koncepcyjny magistratu, oraz dwie posady w etacie urzędunków miejskiego wydziału obrachunkowego. Nadto uchwalono ustanowić etatową posadę bibliotekarza dla m. biura statystycznego. W dalszym ciągu uchwalila sekcyja dodatkowe kredyty, i tak: 735 kor. 98 hal. na pokrycie wydatków za dostarczenie części inwentarza dla sądu przemysłowego, 656 kor. na sprzęt i przybory kancelaryjne dla drugiego inspektora szkolnego miej. okręgu, który z dniem 1 lipca b. r. objaje urządowanie, w końcu przyznała sekcyja 500 koron zasiłku towarzystwu „Sokół”. Wreszcie aprobowano wnioski sekcji ekonomicznej w sprawie zakupu kilku parcel gruntowych.

Równocześnie obradowała sekcyja ekonomiczna w obecności prezydenta miasta, pod przewodnic-

tstwem r. m. Beringera. Sekcyja odnośnie do przedłożenia magistratu uchwalila nabyć i zamienić kilka parcel gruntowych w celach regulacyjnych.

Opera lwowska w Krakowie. Przedstawienie „Rycerskości wieśniaczej” miało przebieg bardzo pomyślny i wyróżniło się korzystnie ze wszystkich przedstawień tej opery, które teatr lwowski dał w ostatnich latach w Krakowie. Momenty dodatnie przeważały, dzięki czemu znana do przysytu opera mogła chwiliami być nawet zajmująca. Była nią zawsze ielektro na scenie zjawia się para bohaterów dramatu. Warunki głosowe p. Sołohub nie we wszystkim wprawdzie odpowiadają wymaganiom partji Santuzzy, niskie pozycje, w które partja obfituje, dotąd niezupełnie wyrobione, brzmiały czasem niedźwiedzimi, ale śpiewaczka potrafiła zrównoważyć braki wielką energią dramatycznego wyraża w śpiewie, wsparcia nadto dobrimi aktorami szczegółami. Również p. Łowczyński zadziwił żywą grą i siłą ekspresyjną, która w śpiewaku tak krótko będącemu na scenie podwójnie jest cenną. Szczery, ciepły ton w scenie pożegnania z Łucją znieśli stuchaczy odruchowo do oklasków przy otwartej scenie. Trzecią w tem towarzystwie była p. Lachowska, która swego jednego i sympatycznego głosu używa umiejętnie, a kilka frazesów w terczie przed kościołem oddeklamowała z doskonałym zacięciem. P. Stermich trzymał całość przedstawienia pewną ręką. W scenie zbiorowej przed kościołem uniknięto katastrofy, ale nie obszło się bez bardzo nieczystej intonacji chóru.

Po „Rycerskości” dano „Pajaców” w obsadzie znanej. P. Floryński śpiewał tu także Cania już nieraz dawniej, a że był tym razem bardzo przy głosie, odniósł zupełny sukces. Zrezygnując pomyślniejszymi nazwami trzeba zaznaczyć odrębności roli i akty dramatyczne przez odmienną strój, który miał w obu tych częściach p. Okoński, wyborny zarówno w patetycznej oddeklamowanej przemowie autora do widzów, jak później w charakterze komedianty-wdowca.

Dyrekcja teatru donosi: Dziś w piątek po raz trzeci w bieżącym sezonie „Wesoła wdówka” z p. Schupp w tytułowej roli.

Jutro w sobotę opera Halevy’ego „Żydówka” z gościnnym udziałem Ireny Sołohub, Władysława Floryńskiego i Aleksandra Niżankowskiego.

Wobec licznych zapytywań tak z Krakowa jak i z prowincji o ulubioną operetkę „Lalka”, dyrektora teatru postanowiła zamiaszt zapowiedzianej repertuaru na niedzielę po południu operetki „To coś” wystawić operetkę w 4 aktach Anrana „Lalka” z p. Kliszewską w tytułowej roli. Operetka ta grana będzie po cenach niższych o godz. 3¼ po południu. — W niedzielę wieczór opera Moninszki „Straszny dwór”, w której wystąpi gościnnie p. Tadeusz Łowczyński w partji Stefana.

W poniedziałek po raz czwarty „Wesoła wdówka” z p. Miłowską.

Z teatru ludowego. W sobotę dnia 20 b. m. danym będzie jako premiera dramat ludowy w 5 odsłonach p. t. „Chata za wsią”. W rolach główniejszych wystąpią pp. Gawlikowska, Czajkowska, Konarska, Cholewicz, Konarski, Sarnowski, Kalinowski, Falkowski i i. Dramat ilustrowany jest śpiewami cygańskimi i tańcami układu p. Korysińskiego.

Niedzielny repertuar przyniesie po południu „Trójkę hultajską”, wieczorem zaś dramat ludowy „Chata za wsią”.

Z uniwersytetu Jagiellońskiego. Dzisiejszy dzień miał rozstrzygnąć, czy częściowy strajk młodzieży akademickiej w Krakowie będzie okrojony, czy też trwać będzie w dalszym ciągu. W oczekiwaniu rozstrzygającej chwili, ruch w gmachu uniwersyteckim przed południem był wzmożony, a szczególnie od chwili, gdy rozpoczęły się obrady rad strajkującej młodzieży w sali Kopernika.

Wogóle na wszystkich wydziałach wykłady odbyły się zupełnie normalnie. Rektor ks. Gabryl wezwał do siebie prezydium wiecu młodzieży strajkującej i polecił im opróżnić salę Kopernika na godzinę 12 w południe, gdyż sala potrzebna jest na wykłady. W przeciwnym razie groził rektor użyciem władzy. Młodzież odpowiedziała, że sala nie opuści i rzeczywiście obrady wiecu przeciągnęły się, wśród ogólnego roznamiętnienia, do południa.

Przemawiało dwudziestokilku mówców za kontynuowaniem strajku oraz za przerwaniem tegoż natychmiast — żądania jednak rezolucyj nie przeszła wskutek przewlekłej dyskusji pod głosowanie.

W każdym razie, zdaje się, iż strajk traci u nas coraz więcej zwolenników i można przypuszczać, że dziś będzie zaniechany.

Ogólne zgromadzenie kolejarzy, przydzielonych do dyrekcyi kolejowej w Krakowie, odbyło się w niedzielę 12 b. m. w Krakowie, w sali hotelu Kleina przy ulicy św. Gertrudy (obok głównej poczty) punktualnie o godzinie 3 po południu. Porządek obrad: 1. zagajenie, 2. wybór prezydium, 3. zagajenie poszczególnych kategorii, 4. dyskusja do punktu 3. — O godzinie pół do 7 to samo zgromadzenie ogłoszonym będzie, jako zgromadzenie poufne. Porządek obrad: 1. dyskusja nad delegacją do Wiednia na dzień 12 lipca b. r., 2. dalszy ciąg żądań poszczególnych kategorii. Wstęp do sali obrad dozwolony wszystkim funkcjonariuszom kolejowym bez względu na ich zapatrzywania polityczne i narodowościowe, bez względu na rangi, tytuły i charakter służbowy, jednakowoż za okazaniem legitymacji kolejowej, lub dowodu zatrudnienia przy kolei. Dyskusja polityczna wykluczona.

Udogodnienie dla publiczności. Krajowy Związek turystyczny przypomina, że wszelkie bilety jazdy każdego rodzaju I, II i III klasy nabywać można w miastowym biurze kolejowym, Rynek gl., pałac Słpki, i p. Jestto nader wielkiem ułatwieniem i udogodnieniem dla publiczności, która w ten sposób może spokojnie, nie potrzebując tłoczyć się przy kasach kolejowych, nabywać wcześniej biletów, zaopatrzone datą ważności w dniu wyjazdu.

Wielki festyn kwiatowy, pod protektoratem ks. Kaz. Lubomirskiego w parku Jordana nie mógł się odbyć wczoraj z powodu gwałtownej ulewy i został odłożony do jutra, tj. do soboty 20 b. m. Szadymy, że zbytnie byłoby zachęcać naszą publiczność ze względu na szlachetny cel, aby przychyliła się licznym udziałem do powodzenia festynu, którego dochód przeznaczony jest na powiększenie funduszu budowy ochronki w Dębnie.

Komitet pań nie szczędził trudów i zabiegów, aby program festynu zadowolił publiczność pod każdym względem. Tombola obfituje w mnóstwo drogocennych fantów, wśród których nie brak i żywych okazów, koła szczęścia z mnóstwem pięknych zabawek dziecięcych, kwiatów, pocztka i wiele innych miłych rozrywek, z pewnością przyczyni się do uprzyjemnienia jutrzejszego pobytu w parku Jordana.

Z dorocznych popisów. We wtorek odbył się popis muzyczny uczniów p. Idy Rosenberg, znanej

i sumiennej nauczycielki. Program składał się z dwóch części; w pierwszej grali młodzi uczniowie tak równo, czysto i poprawnie, że szczerze należy się uznanie kierownicze. Na szczególną uwagę zasługują uczennice kursu średniego Emilia L. i Sydonia D. W drugiej części grali już uczniowie starsi; popisywały się pp. Wanda F. ładnie odegranym Nokturnem Chopina, Gizela M. i Antonina B., posiadająca piękny i miękki ton. Najwięcej uwagi zwracał Józef R. swą grą muzykalną i lekkiem, dzwicznym uderzeniem. Podniósł należy też sumiennie, poważnie muzykalny kierunek i podjęcie akompaniamentu wyłącznie przez samych uczniów. Po popisie odbyło się odczytanie klasyfikacyi i rozdanie nagród najlepszym uczniom.

Procesya na okolo Wawelu odbędzie się w niedzielę po południu po niesporach w kościele OO. Bernardynów na Stradomiu.

Warsztat dla uczniów szkół średnich. Celem zapoznania szerszej publiczności z celem i kierunkiem warsztatu, założonego przez s. p. dra Henryka Jordana, urządzona zostanie wystawa prac uczniów w dniach 22 i 23 czerwca. Zwidzać można w godzinach popołudniowych od 3 do 6 (ulica Podzamcze, L. 30, i p.)

Wielki zjazd do salin wielickich. W sobotę 27 b. m. o godzinie 2 po południu urzędują Tow. gimnastyczne „Sokół” wielki zjazd do kopalni w Wieliczce z oświetlaniem trylantem, muzyką i bufetem w kopalni we własnym zarządzie. Wstęp od osoby z użyciem windy 6 koron, bez windy 5 koron. Biletów wcześniej nabywać można w krajowym Związku turystycznym w Krakowie (Rynek główny 34, I piętro), zaś w dniu zjazdu przy kasie przed szymb zjazdowym. Odjazd pociągami z Krakowa o godz. 1:30 po południu, z Wieliczki o godzinie 5:45, 8:45 i 10:5 wieczór z połączeniem do wszystkich pociągów. Blizszych informacji udzieli Franciszek Aywas, prezes Towarzystwa.

Znaczna kradzież. W nocy z dnia 16 na 17 b. m. padł ofiarą sprytnych rzemieślników, bawicy w Krakowie w przejeździe buchalter fabryki wyrobów glinianych w Nesseldorfie Franciszek Floryan, któremu nieznani sprawcy skradli portfel z kwotą 400 koron. — Zająście miało następujący przebieg: p. Floryan zapoznał się na ul. Lubicz z dwoma wyrobnikami, którzy byli w towarzystwie jakiejś dziewczyny. Ponieważ jeden z wyrobników umiał po czesku, wywiązała się w towarzystwie serdeczna pogawędka i robotnicy zaprosili p. Floryana na poczęstunek do jednej z restauracyi przy ul. Lubicz. Po obfitej libacji wyrobnicy odprowadzili gościa do plant, znikli, a pozostała tylko w towarzystwie p. Floryana dziewczyna. Ta towarzyszyła mu przez pewien czas, a następnie mówiła, iż pójdzie znajomych odszukać, odeszła. Po chwili p. Floryan spostrzegł, iż obrabowano go z portfela, w którym miał całą swą gotówkę. Nie mając żadnych środków na podróż, zgłosił się do dyrekcyi policji, która wdrożyła za rzemieślnikami energiczne śledztwo.

Z kraju.

Nowy urząd pocztowy. Z dniem 1 lipca wejdzie w życie urząd pocztowy w miejscowości Żerostawie (pow. Wieliczka) ze zwykłym zakresem czynności i nazwą Żerostawice. Miejscowy okręg doręczeń nowego urzędu pocztowego stanowić będzie gmina i obszar dworski Żerostawice, zamieszkany zaś wieś Podlubomierz, przynależna do gminy Żerostawice, dalej gmina i obszar dworski Bojanów, gminy Kawec i Krasne-Łasocice, jakoteż obszar dworski Słupia. Urząd pocztowy w Żerostawicach położony będzie z siecią pocztową za pomocą codziennego posłańca pieszego do urzędu pocztowego w Łapanowie.

Gorlice, 15 czerwca. Rada miejska. — Kahał contra gimnazjum.

Dzisiejsze posiedzenie Rady miejskiej miało przebieg nadburliwy, mamy bowiem do zaznaczenia akt niesłychanego terroru ze strony galeryi, wywartego na Radę miejską i magistrat. Mianowicie na porządku dziennym była sprawa budowy gmachu gimnazjalnego i zaciągnięcia na ten cel pożyczki w kwocie 350.000 kor. Sprawa ta wlecieła się już w Radzie dość długo, a to dzięki ustawicznemu fluktuacyi w łonie samej Rady, a także i z powodu stanowczego oporu części radnych żydowskich, dążących do zmiany niezbyt korzystnych dla miasta warunków kontraktu zawartego z rządem. Oprócz ten, wpływający z czysto rzeczowych pobudek, stara się wykorzystać najzaciętszą ortodoksja, reprezentowaną w Radzie przez prezesa kahała p. Bodnera i p. Berla Weinbergera, w kierunku obalenia całego projektu budowy gimnazjum i „zmuszenia w ten sposób rządu do odebrania Gorlicom tego zakładu”. Jedynym tedy rzecznikiem tej sprawy w magistracie ze strony żydów jest asesor p. Weiss, który równocześnie stoi na czele partji, zwalczającej system p. Bodnera w kahał. Wobec spodziewanych ponownych wyborów do kahała, partja p. Bodnera postanowiła skorzystać z dyskusji na dzisiejszym posiedzeniu, aby przy jednym ogniu upiec dwie pieczenie, t. j. zdepopularyzować p. Weissa i uniemożliwić Radzie powzięcie uchwały w sprawie budowy gimnazjum. W tym celu na dwie godziny przed rozpoczęciem posiedzenia wywoływał w miejsce specjalnie wynajętych posługacz „rozkaż” partji, aby „wszyscy prawowitni o godzinie 5 stanęli w magistracie”. Rzeczywiście też cała galeryja i przedpokój zapelnili „partja” p. Bodnera, przeważnie młodzież ortodoksyjna, część zaś wyrostków i dzieci pozostała na ulicy pod oknami magistratu. Kiedy zaś w trakcie dyskusji p. Weiss zabrakł głosu, jakby na dany znak ozwały się na galeryi krzyki, wycia i „hańby” z początku pod jego adresem, a później, gdy burmistrz wezwał „audytorium” do opróżnienia galeryi, demonstranci ogłaszającym krzykiem odpowiedzieli na to zarządzenie, tak, że radni z inteligencyi natychmiast salę opuścili, dekompletując posiedzenie, które burmistrz natychmiast zamknął. Demonstracye i krzyki powtórzyły się jeszcze na ulicy podczas wychodzenia radnych z magistratu, tak, że dopiero policja zdołała tłum uspokoić. Charakterystycznym jest, że po wyjściu inteligencyi radny p. Weinberger wzywał mieszczan do kontynuowania posiedzenia, ponieważ „teraz — jak mówi — damy sobie sami radę”.

Inteligencya, rozprzeczona podobnem terroryzowaniem Rady przez tłum podpalonych wyrostków, wyrażała postanowienie złożenia mandatów, co połączając z sobą rozwiązanie Rady i zamianowanie tymczasowego zarządu miasta.

Przemysł, 18 czerwca. (Izba adwokacka. O zamordowanie wójta).

Walne zgromadzenie członków Izby adwokackiej odbył się w sobotę 20 b. m. o godz. 4 po południu w sali ratuszowej. Przed sądem przysięgłych toczyła się przez dwa dni rozprawa przeciw parobkom Michałowi Krilowi, Jurkowi Kaczmarowi i Waśce Szeremecie, oskarżonym o zamordowanie wójta w Przedzielnicy Mikołaja Bednarczyka. Przedzielniczanin znani w powiecie z awanturowania się, bójek i kradzieży, niezadowoleni byli z tego, gdy na czele gminy stanął wójt energiczny, jakim był Bednarczyk. Wielu zagródził drogę do samowoli i występk, stąd pałano do niego nienawiścią. Do takich należał obwinieni i oni to w maju b. r. nocą napadli na Bednarczyka i kołami go zamordowali. Przysięgłym postawiono kilkanaście pytań. Wczoraj późno po północy trybunał na podstawie werdyktu sądu przysięgłych skazał Michała Krila i Jurka Kaczmarza na karę śmierci, a Waśkę Szeremecę na 6 lat ciężkiego więzienia. Wyrok ten, nadzwyczaj srogi i niespodziewany wywarł na podsiadłych piorunujące wrażenie.

Sambor, 17 czerwca. Na ostatnim posiedzeniu Rady gminnej zapadła uchwała zaciągnięcia pożyczki w kwocie 760.000 koron, a to na wykonanie elektrowni, na adaptację baraków przy ulicy Lwowskiej, na budowę koszar i szkoły. Ze względu na spodziewane zwwyżki w dochodach, jakoteż czynsz z koszar na 25.000 koron rocznie obliczony, a przez wojskowość na lat 25 zagwarantowany, będzie gmina mogła bez nakładania ciężarów na mieszkańców opłacać z bieżących dochodów amortyzację zaciągniętej pożyczki.

W Dublan piszą nam: Na walnem zgromadzeniu Tow. Bratniej pomocy słuchaczy akademii rolniczej wybrano następujący zarząd: prezes: Stanisław Lubicki, wiceprezes: Aleksander Płazański, sekretarz: Tadeusz Zieliński, wydziałowi: Witold Czupryński, Stanisław Bagdad, Gustaw Prytki, Leon Kossak, Stanisław Łęczyński, Antoni Sykora.

Brody, 18 czerwca. Egzamin dojrzałości w tu-tejszym gimnazjum odbył się pod przewodnictwem inspektora krajowego p. Dworskiego i trwał przez 6 dni. Zgłosiło się uczniów publicznych 50, prywatnych 2 i 1 eksternista. Egzamin dojrzałości

złożyli: Gindrich W. (z odnacza), Juryniec Wł. (z odn.), König Eliasz (z odn.), Metanowski L. (z odn.), Weiss Ch. (z odn.), Byk R., Czackies I., Dawid Ch., Gottlieb Ch., Grubel J., Kanagur Sch., Katzner I., Kochanski J., Lachs J., Lewicki S., Lustig A., Pilpel J., Rauch H., Schweig J., Szerlowski A., Teich A., Wagner H., Zawadowski J., Matfus J. D. (prywatysta), Achtentuch Hirsch, Ambos S., Bernstein I., Bikard M., Brojanowski A., Czechowicz J., Detscher M., Iwachniuk W., Karpales H., Katz O., Kohn Ch., Kwaśniewski B., Lotocki J., Łysajko B., Meczkes S., Oryszczyński J., Oryszczyński M., Romanuk B., Roth Antoni, Roth Ferdynand, Streicher I., Wojtowicz A., Ziemand B. i Żwirba J. Reprobowano na cały rok 3, a na pół roku 2 abiturientów.

„Pustynnik”. W maju r. b. pojawiły się w Galicji w znacznej ilości przylatujące bardzo rzadko tylko do nas ptaki z puszcz azjatyckich, zwane „pustynnikami”. Są mianowicie dwa gatunki tych ptaków. Jeden z nich zwie się „pustynnik Pallas”, drugi zaś „pasterz różowy”. U nas pojawił się drugi gatunek, t. j. „pasterz różowy”, który dla właścicieli pól i sadów może mieć o tyle doniosłe znaczenie, że jest dzielnym przeladowcą szkodliwych owadów. W większych stadach przebywają te ptaki azjatyckie obecnie na Podolu, w mniejszych zaś stadach można je widzieć w powiatach samborskim, lińskim, sanockim, a także i w dalszych, na zachód. „Pustynnik” jest także cennym ptakiem dla myśliwych, podobnie jak jarząbek i kuropatwa, ze względu na pożyteczność jego jednak powinno się go ochraniać.

Ze świata.

Z Warszawy. (Ośm nowych wyroków śmierci. — Egzekucye. — Ustąpienie profesora Dydyńskiego. — Zmiany w zarządzie teatrów rządowych).

— Sąd wojenny wydał we wtorek ośm nowych wyroków śmierci. Skazani zostali: Antoni Radziśkiewicz, Fiedor Grigorik i Jerzy Fredow za dwa napady bandyckie w Białymstoku; skazany został Jan Tarkowski, zwany „Cyganem”, za zadanie rany nożem w szyję stojkowemu Zakiniowi w d. 17 marca br. St. Oleski, Ferdynand Tyszkiewicz i Stanisław Barylewski za napad na stacyę kolei interes polskiej w dniu 9 czerwca r. z., przyczem próbowano bezskutecznie rozbić dynamitem kasę ogniową i zastrzelono urzędnika akcyzy Mokropułowa, stawiającego napastnikom opór, wreszcie Stanisław Oleski, za napad w dniu 10 listopada r. z. (wraz 16 towarzyszami) na pocztę w osadzie Kodnyu i zabicie strażnika ziemskiego Bazylego Ponomarewiczka.

— We środę na słuchach cytydeli powieszeni zostali z wyroku sądu wojennego: członek frakcji rewolucyjnej P. P. S. i uczestnik paru napadów w gubernii siedleckiej Stanisław Barylewski oraz bandyta z Warszawy Franciszek Stomkowski.

— Zastępcy profesora prawa rzymskiego, dr Teodor Dydyński, po 40-letniej pracy, ustępuje z katedry w uniwersytecie warszawskim.

— W składzie zarządu teatrów warszawskich zanosi się na dalsze zmiany. Nominacya p. Małyżewa na tymczasowego prezesa teatrów ma nastąpić dzisiaj. Posada wiceprezesa ma być znieślona, dla osiągnięcia oszczędności 4—5 tysięcy rubli rocznie. Funkcye wiceprezesa będą przebrane na kierownika finansowo-administracyjnego.

Kwestya zmiany kierownictwa artystycznego nie została jeszcze zatwierdzona, nawet w zasadzie. Rozważane są jednak różne plany, a między innemi, bądź powierzenie kierownictwa tego dwom tutejszym artystom dramatycznym, bądź zaorzarowanie go jednemu z tutejszych literatów, a zarazem kierownikowi sceny, bądź wreszcie zaorzarowanie tego stanowiska literackiemu kierownikowi jednej ze scen galicyjskich.

Opinia kulturalnych sfer Warszawy najchętniej widziałaby na tem stanowisku p. Maryana Gawałowicza, który, jako kilkoletni kierownik sceny, prowadzonej świetnie w niechęć ciężkich warunków, złożył dowód wielkiej znajomości rzeczy, rutyny i doświadczenia w kierownictwie teatrów, a którego literackie wykształcenie daje gwarancye pełne, że potrafi dźwignąć z upadku scenę warszawską.

Z Łodzi. (Szkoly niemieckie. — Teatr krakowski w Łodzi. — Choroza rabin).

— Starania niemieckiej komisji szkolnej w sprawie podziału szkół, zostały uwieczniona pomyślnym wynikiem. Podział szkół stał się faktem dokonanym. Ze starych szkół niemieckich Niemcy otrzymali 9, a oprócz tego otwierają jeszcze 4 nowe szkoły. Tak więc w przyszłym roku Łódź posiadać będzie 13 szkół niemieckich z językiem wykładowym niemieckim.

— Teatr krakowski zjeżdża do Łodzi na dwa przedstawienia: 23 b. m. „Wojaszek Wania” i 25 „Miłość czuwa”.

— Wczoraj o godzinie 6 po południu, w przedalni Artura Waldmana wybuchł pożar, który zni-

szczył cały oddział, wyrządzając szkód na 20.000 rubli.

— Rabin Łódzki, cieszący się sławą cudotwórcy, zachorował. Jak wielkie jest zainteresowanie się żydów chorobą rabin, świadczy następujące szczegóły, podane w gazetach żydowskich. Rodzina otrzymała dotychczas 5000 depesz z zapytaniem o zdrowie. „Chacham-basza” z Konstantynopola przysłał telegram, że w Jerozolimie i całej Palestynie modlą się o jego zdrowie. Jedna z żydowskich gazet amerykańskich ofiarowała rodzinie rabinu 10 tysięcy dolarów za fotografię rabinu, ale bezskutecznie, ponieważ rabin nie fotografują się.

Falszywy żandarm. Sprawa grabieży w mieszkaniu p. Buchstabowej w Odessie, falszywy żandarm żandarmy, o którym donieśliśmy, jest już w rękach policji odeskiej. Udało go się schwycić stosunkowo szybko przy pomocy zeznań fryzjera, który charakteryzował bandytę, przemycając na głowie jego wielką szramę. Kiedy to doszło do wiadomości policji, jeden z jej agentów przysłał sobie, że szramę podobną widział u swego ekskołegi, agenta policji tajnej, Prietoklina. Arestowany, zbrodniarz wypierał się długo, ale skonfrontowany z owym fryzjerem i poznany przez niego — przyznał się do winy, tłumacząc swój postęp tem, że chciał się zemścić na komisarzu cyrkulowym, który kiedyś nie chciał mu dać u siebie posady rawirowego.

Rosliny w parlamencie. Na jednym z posiedzeń komisji budżetowej austriackiej Izby posłów poruszył p. Mastalka myśl odozbienia roślinami hali parlamentu. Wniosek ten uchwalono i w środę odozbiono już roślinami portyk parlamentu. Chciał jeszcze nie ukończono ustawiania roślin, już teraz widzę odozbawia miłe wrażenie na widok zieleni.

Burliwy egzamin adwokacki. W pałacu sprawiedliwości w Budapeszcie odbywają się obecnie codziennie egzaminy adwokackie. W komisji egzaminacyjnej, która urzędowała we wtorek, zasiadał prezydent senatu Zachar i sędzia kurji Tury, obaj znani z nieublagalnej surowości. I we wtorek padło kilka kandydatów. Krewni ich, obecni przy egzaminie, obrzucili się tym nieprawdopodobnym, jak sądzili, wynikiem egzaminu i wpadli do pokoju egzaminatorów, których słownie zelżyli. Pomiedzy demonstrantami znajdował się lekarz, dr Kelemen, który nie poprzestał na obelgach, ale chciał czynnie niezwlewać egzaminatorów. Wezwana policja dąpiła go godzinie zdołała przywrócić porządek i to przy pomocy przewodniczącego komisji Szekely’ego, który uspokoił demonstrujących. Sprawa dostanie się do sądu.

Ucieleka Lemoine’a. Fabrykant rzekomych dyamentów szatynych Lemoine, został niedawno na wolność wypuszczony, a to w tym celu, aby mógł zgromadzić potrzebne przyrządy i materiały, a następnie wobec znawców i sędziego śledczego zado-monstrować próbę wyrobu szatynych dyamentów. Lemoine długo się przygotowywał, aż wreszcie przed kilku dniami zawiadomił listownie sędziego śledczego, że musiał się wydaleć na krótki czas z powodu trudności, których doznał ze strony swego wierzyciela. Lemoine znajdował się ciągle pod dozorem policji i przebywał w swojej pracowni, a w jaki sposób zdołał uciec, pozostaje na razie zagadką. Sąd przekonany jest, że Lemoine ukrywa się w pobliżu Paryża i wysłał za nim listy gończe. Żona jego wniosła podanie o rozwód z powodu złego obchodzenia się z nią. Lemoine w ostatniej chwili wymusił na żonie znaczną kwotę pieniężną.

Proces o bomby. Teraz dopiero rozegrał się w Lizbonie przed sądem przysięgłych proces przeciwko profesorowi Bettencourtowi i kowalcowi Robardao, którzy zostali uwięzieni podczas wybuchu bomb w Lizbonie w sierpniu 1907 roku. Przewatorka oskarżyła ich o wyrabianie bomb. Sędziowie zaprzeczili winie, poczem obaj oskarżeni zostali natychmiast wypuszczeni na wolność.

Ze stowarzyszeń.

Z krakowskiego Towarzystwa technicznego. Na ostatnim, nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu Towarzystwa wybrano prezesem inż. Ludwika Regiecia, radcą budownictwa i kierownikiem budowy regulacji Wisły w Krakowie, a wiceprezesem inż. Karola Rollego, dyrektora kraj. szkoły ceramicznej w Podgórzu.

Po wyborach wygłosił bardzo zajmujący odczyt prof. Bronisław Vopalka: o akumulatach systemu dra Stanieckiego. Prelegent, omawiając wogóle istotę i znaczenie akumulatorów, opowiedział historię walki, toczącej się od r. 1880, pomiędzy dwoma systemami tych przyrządów, służących do zgęszczania i magazynowania elektryczności, a mianowicie pomiędzy akumulatorami powierzchniowymi i masowymi. Wyjaśnił różnice tych systemów i wykazywał wyższość systemu masowego, za którym oświadczyły się największe powagi elektrotechniczne, przedstawił i wytłumaczył, na czem polega ulepszenie systemu masowego, wprowadzone przez dra Stanieckiego. Na ulepszenie to, nadzwyczaj praktyczne i ekonomiczne, dra Staniecki uzyskał patent w roku 1902, po trzyletnich próbach jego wynalazku. Pierwszej baterji akumulatorów, złożonej z 248 elementów, dostarczył dra Staniecki elektrowni m. Lwowa w r. 1903. Bateria ta okazała się znakomitą, a pojemność jej przewyższała gwarantowaną o 30 proc. Wskutek tego m. Lwów zamówił drugą, znacznie większą baterję u dra Stanieckiego, która funkcjonuje w elektrowni lwowskiej od lutego 1907 roku, ma 3000 amper godzin pojemności i składa się z 278 elementów. Bateria ta okazała się również znakomitą, jak pierwsza. Prelegent przedstawił urzędowe dowody na przytoczone cyfry, poczem stwierdził, iż lwowska fabryka dra Stanieckiego rozwija się pomyślnie i zyskuje coraz większy obdyt, pomimo ciężkiej walki konkurencyjnej, jaką musi toczyć z zagranicznymi fabrykami akumulatorów.

Wykład prof. Vopalki wywarł jak najlepsze wrażenie i wywołał przekonanie, że fabryka dra Stanieckiego zasługuje ze wszelkich miar na jak najgorętsze poparcie, a to nie tylko z tego powodu, że jest jedynym tego rodzaju polskim krajowym zakładem, ale zarazem i dlatego, że dostarcza lepszych, a tańszych wyrobów, niż tego rodzaju zagraniczne fabryki.

Związek ekonomiczny urzędników, profesorów i nauczycieli w Krakowie. — Wydział tego Związku na odbytem w dniu 15 b. m. pierwszym swem posiedzeniu ukonstytuował się wybierając sekretarzem p. Aleksandra Majerskiego, urzędnika Tow. wzaj. ubez., na zastępcę p. Rudolfa Schönwiltza, urzędnika oddziału podatkowego w starostwie, kasyerem p. Bronisława Smoleńskiego, buchalterem p. Karola Sikorskiego, urzędnika Tow. wzaj. ubez., a jego zastępcą p. Stanisława Skap-skiego. Dalej podzielił się wydział na cztery sekcye, a to: I. administracyj

kom węgla, III dla spraw aprowizacyjnych, IV. dla spraw oddzielenia członków. Następnie uchwalili wydział utrzymywać własne biuro, które do dnia 1 lipca b. r. mieścić się będzie w lokalu „Ogniska” nauczycielskiego w Ryńku gł. I. 17, II p., a później w lokalu, który zostanie wynajęty wspólnie ze Stowarzyszeniem „Ognisko” nauczycielskie. Biuro Związku otwarte będzie codziennie, wyjąwszy soboty i niedzieli od godz. 6—7 wieczorem. W biurze Związku można się zapisywać na członków, tam też można otrzymać statut i wszelkie druki Związku, jak niemniej informować się w sprawach przez Związek podjętych. Niezależnie od tego umocował wydział następujących swych członków do przyjmowania zgłoszeń do Związku, odbierania wkładek i kwestyonaryuszów od członków poszczególnych dyktastów urzędniczych i nauczycielskich, a mianowicie pp. dr. Marc. Zawadzkiego, radcę magistratu, Szymona Dąbrowskiego i Józefa Halucha, oficjalów pocztowych, Ignacego Biskupskiego, nauczelnika biura Tow. wzaj. ubez., Bronisława Dobrowskiego, radcę rachunk., Stanisława Skąpskiego, oficjalów sądowych, Rudolfa Schönwintza, oficjalów podatkowych, Stanisława Nowaka, nauczyciela szkoły miejskiej, Emila Kurowskiego, urzędnika cłowego i Jana Żukrowskiego, urzędnika kolei. Następnie uchwalili wydział, że pierwszy kwartał, od którego liczyć się będą wkładki, wynoszące po 1 kor. kwartalnie dla członków zwyczajnych, zaczynając się ma 1 lipca b. r.

Jako pierwszy realny efekt działalności Związku jest fakt, że Związek zawarł umowę z dyrekcją kopalni węgla na dostawę kilkuset wagonów węgla po znacznie niższych cenach dla swych członków.

Tow. „Ethos”. Zarząd przypomina, że w niedzielę 21 b. m. organizuje wycieczkę do Skali Kmity. Punkt zborny na dworcu, sala kl. I, o g. 1 m. 90. Zarząd prosi o liczny udział.

Z Towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana”. Walne zgromadzenie członków Tow. „Polska Sztuka Stosowana” odbędzie się w niedzielę, 21 b. m. o godz. 4 pop., w sali Kopernika (Collegium Novum). Goście mają wstęp wolny.

Walne zgromadzenie Kola filologicznego krakowskiego wybrało prezesem prof. dra Leona Sternbacha, wiceprezesem dyrektora Stan. Siedleckiego, sekretarzem prof. Jana Kowalkowskiego, skarbnikiem prof. Andrzeja Gąsiorowskiego. Do wydziału weszli prof. dr. Piotr Bleński, prof. dr. Wojciech Krajewski i prof. Włodzimierz Stuszeński.

Zmarli.

Dr Andrzej Kazimierz Kondratowicz, lekarz powiatowy w Żydaczowie, w 41 roku życia zmarł przed kilku dniami. Zmarły dla zalet swego charakteru cieszył się serdeczną sympatją kolegów zawodu i tych, którzy go bliżej znali. Pogrzeb odbył się we środę po południu w Krakowie.

Składki. Na szpital Braci Miłosierdzia w Krakowie złożył Tadeuszowie Narzymoscy 20 K zamiast wlecia na trumnie a p. dra Ludwika Parwiego.

Dr Teofil Warchołowski złożył 1 K dla Tow. „Szkoły ludowej” zamiast na szpital wiedeński.

Opera i operetka lwowska w Krakowie.

W sobotę 20 czerwca: „Wdówka”.

W niedzielę 21 czerwca po południu: „Lalka”; wieczór: „Straszny dwór”.

W poniedziałek 22 czerwca: „Wesoła wdówka”.

Repertuar teatru ludowego.

W sobotę: „Chata za wsią”.

Z kalendarza. W sobotę 30 czerwca: Sylwestro p. m. i Florentyny; w niedzielę 21 czerwca: Alojzego Gonzalego; w poniedziałek 22 czerwca: Paulina b. i Innocentego pap. w.

Wschód słońca 20 czerwca o godz. 3 min. 32, zachód 7 m. 50; druga zima 20 godzin min. 15.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 18 czerwca termometr doszedł do 16,2 do 29,2 C.; barometr wahał się. Dnia 19 czerwca o godz. 7 rano stan barometru 742,4 mm., termometru 19,0 C.; cisza.

B. Gabryelska, Krzysztofor, Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepian, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Dział ekonomiczny.

× **Pieniądz taniej.** Z Berlina telegrafują: „Reichsbank” obniżył dyskont na 4, a lombard na 5 pr.

× **Kapitał zakładowy Banku krajowego.** Ze Lwowa donoszą: W październiku 1907 r. uchwałał Sejm upoważnienie do Wydziału krajowego do zaciągania w 4% obligacyjnych pożyczki w sumie 10,600,000 koron, celem powiększenia kapitału zakładowego Banku krajowego do wysokości 15 milionów koron. Uchwała ta otrzymała sankcję cesarską. Przed przystąpieniem do emisji obligacji tej pożyczki oddał Wydział krajowy do ministerstwa skarbu z prośbą o wyjednanie w drodze konstytucyjnej, aby obligacje tej pożyczki mogły być nżywane do lokacji kapitałów fundacyjnych, popilarnych, fideikomisowych i depozytowych; następnie o przyznanie dla tych obligacji, jako służących celom publicznym, uwolnienia od należytosci stemplowych, tak od obligacji, jak i kuponów; wreszcie o zatwierdzenie wzorów i tekstu emitowanych się mających obligacji.

Na pismo Wydziału krajowego nadeszła obecnie przychylna odpowiedź z ministerstwa skarbu. Minister zatwierdził wzory i tekst obligacji i przyznał uwolnienie od należytosci stemplowych obligacjom nowej pożyczki krajowej w granicach ustawy państwowej z dnia 25 marca 1902 r. Minister zawiadomił zarazem, że równocześnie podjęte zostały potrzebne kroki, w celu konstytucyjnego wyjednania kwalifikacji lokacji popilarnych dla tej pożyczki krajowej. Minister dodał, że równocześnie wyjednanem zostanie prawo lokacji popilarnych także dla drugiej pożyczki, zaciąganej się mającej przez Wydział krajowy w wysokości 10,000,000 koron na budowę szkół ludowych. — Sfinansowaniem pożyczki na powiększenie kapitału zakładowego Banku krajowego zajmie się Bank krajowy w zastępstwie Wydziału krajowego. Nowa pożyczka nie będzie wprowadzoną na targ publiczny, a jedynie obligacje te użyte zostaną do stałych lokacji publicznych.

× **Najbliższe postoje wystawy ruchomej** Ligi pomocy przemysłowej, połączone z wykładami wieczornymi, ilustrowanymi obrazami światłelnymi, odbędzie się w Rudkach w dniach 23 i 24 b. m. (wiec dnia 24 b. m.), w Drohołowcu w dniach 25, 26 i 27 b. m. (wiec 27 b. m.), w Borystawie w dniach 28 i 29 b. m. (wiec 28 b. m.) i w Bolesławowie w dniach 30 b. m. i 1 lipca b. r. (wiec 1 lipca).

Wiedeń, 19 czerwca. Cukier spokojny 24 75 do 24 85;

cukier na grudzień 22 65 do 22 75. Spirytus silny 62— do 62 40.

Budapeszt, 19 czerwca. Pienizka na kwiecień — do 11 60, pienizka na maj 11 60 do 11 61, pienizka na październik 9 62 do 9 63; żyto na kwiecień — do 8 64, żyto na maj — do 8 65, żyto na październik 8 64 do 8 65; owies na kwiecień 6 95 do 6 96, owies na maj 6 95 do 6 96, owies na październik 6 95 do 6 96; kukurydza na maj 6 76 do 6 77; rzepak na sierpień 17 25 do 17 35.

Oferły mierne, chęć kupna mierna, usposobienie silne; ciepło.

Kronika lwowska.

Lwów, 19 czerwca.

Wybór wiceprezydentów m. Lwowa, który odbyć się ma wkrótce, zaprzęta uwagę prasy lwowskiej. Jak wiadomo, dotąd wiceprezydentami byli: dr Ratowski jako przedstawiciel grup opozycyjnych i p. Neuman z grupy mieszczanńskiej. Ponieważ mieszczanie posiadają z grona swego prezydenta, a kluby opozycyjne wrosły po ostatnich wyborach w siłę, przeto zaproponowano mieszczanom, aby zadowolili się godnością prezydenta (którym jest p. Ciuchciński, wybrany w roku ubiegłym na 6 lat), a obie wiceprezydentury odstąpił grupom opozycyjnym. Wedle informacji, nastój w Kole mieszczanńskim jest taki, że nie chcą oni uszczuplać swego stanu posiadania i pragną drugą wiceprezydenturę zatrzymać. Dzienniki wobec tego podnoszą wątpliwość, czy którykolwiek z klubów mniejszości byłby gotów w zamiar za pierwszą wiceprezydenturę objąć solidarną odpowiedzialność za rząd nad miastem.

Komisja teatralna we Lwowie na ostatnim posiedzeniu uchwalila odrzucić wniosek, postawiony na jednym z ostatnich posiedzeń Rady miejskiej, aby powiększyć ją gronem osób fachowych z poza Rady i tych fachowych powołać do nadzoru strony artystycznej. Uchwalono również nie wypowiadać dzierżawy obecnemu dyrektorowi teatru; w myśl kontraktu bowiem upłynął właśnie termin, w którym dzierżawę można było w danym razie wypowiedzieć.

Towarzystwo higieniczne we Lwowie wydało sprawozdanie z działalności za rok ubiegły. Jak w latach poprzednich, tak i roku ubiegłego, starało się Towarzystwo utrzymywać stosunki celem wspólnie pracy z towarzyszami o celach pokrewnych, jak z Ligą obywatelską, Towarzystwem „ochrony młodzieży”, które już w latach poprzednich przyjęło „Przegląd higieniczny” za swój organ. Podniósł należy również sprawę broszurki „Ochrona przed chorobami płciowymi”, którą na propozycję namiesztwa lwowskiego postanowiło Towarzystwo wydać i rozpowszechnić wśród szerokiego kręgu ludności. Broszurka, opracowana przez jednego z członków wkrótce będzie wydana. Pracę prof. dra L. Popielkiego: „O działaniu alkoholu na organizm w świetle obcych i własnych badań”, drukowaną w „Przeglądzie higienicznym”, uznało „Towarzystwo ochrony młodzieży”, jako nadającą się do rozpowszechniania na szerszą skalę i wydało już ją przy pomocy „Towarzystwa higienicznego” w wielkiej ilości egzemplarzy.

Prezesem Towarzystwa jest dr Ferdynand Obtulowicz. Walne zgromadzenie odbędzie dnia 22 bm. o godz. 6 wieczór w sali Towarzystwa lekarskiego (Lwów, Dominikańska 11).

Repertuar teatru lwowskiego.

W sobotę: „Zapowieny” (występ Kamińskiego).

W niedzielę: „Bogaty wujaszek” (występ Kamińskiego).

W poniedziałek: „Pan Damazy” (występ Kamińskiego).

We wtorek: „Markiz Priola” (występ Kamińskiego).

Wasiński przed sądem.

(Sprawozdanie własne „Nowej Reformy”).

Lwów, 18 czerwca.

Dziś przetrwa. Z powodu święta rozprawa się nie odbywa. Na wczorajszej rozprawie — znane to zresztą z telegraficznego sprawozdania — przesłuchano po Wasińskim dalszych oskarżonych: Adamskiego, Knoblocha i Tittla. Adamski przeczył wszystkiemu, a gdy prokurator rozpoczął krzyżowe pytania, odpowiadał ironicznie i kłpił. Niemal całą wprost formę przybrały te odpowiedzi wówczas, gdy obrońca Adamskiego, dr Solański, znużeni i wyczerpani nieprzyjemnymi dla jego klienta pytaniami prokuratora — zaczął w demonstracyjny sposób wyrażać z tego powodu swe niezadowolenie i rzucaniem półsłówkami dodawać niejako Adamskiemu otuchy i ośmielać go do celnych odpowiedzi. Adamski wyrażał się też z lekceważeniem o śledztwie, przeprowadzonym w Pradze.

Przewodniczący: Mogę skonstatować, że śledztwo przeprowadzone w Pradze koncertowo.

Dr Solański: Bo Cześć są muzykalni (ogromna wesołość).

Prokurator nie zrażał się jednak „przeciwnościami” i dalej wśród takich odpowiedzi Adamskiego, jak: „kto wie”, „być może”, „eas, co pan mówi” i t. p., wykazywał mu kłamstwa jedno za drugim. Adamski zaś wykrywał się, a gdy go znadto przyparto do muru, mówił, że on się niczem i nikim nie interesował, bo obchodziło go tylko jego własna osoba. W całym jednak zeznaniu był bardzo ostrożnym co do osoby Wasińskiego, którego starał się ani jednym słowem nie „zasympwować”.

Następnie stanął przed sądem oskarżony Knobloch, który wyparł się stanowczo wszystkiego; twierdził, że Wasiński dlatego go obciąża, bo ma złość do niego, że nie chciał mu pomóc przy „kradzieży w Pradze, nadto okradł go i uciekł”.

Przewodniczący: Panie, Wasiński się z tego śmieje. — Knobloch: Wasiński jest wyrafinowanym złodziejem. — Przewodniczący: No, no, pan pod takim samym oskarżeniem zostaje, niech pan jego nie obraża.

Podczas konfrontacji Wasiński podał szereg szczegółów z wypraw, w których Knobloch brał udział.

Przewodniczący (do Knoblocha): Słyszysz pan? — Knobloch: Tak, ja się tego spodziewałem, po nim można się wszystkiego spodziewać — i rozplakał się Knobloch, jak bór. — Przewodniczący: Nie płacz pan tak rzewnie, bo to panu nie pomoże.

Przesłuchaniem oskarżonego Tittla zakończyła się wczorajsza rozprawa.

(Telegram „Nowej Reformy” z dnia 19 czerwca.)

Lwów. Po przesłuchaniu Tietlowej i Uścińskiego, który wyparł się wszelkiej winy, wprowadzono podczas dzisiejszej rozprawy na salę zwaną Wasińskiego. I ona oświadczyła, że nie poczuła się do winy. Na wstępie opowiada o swoich stosunkach rodzinnych. Jej ojciec, mieszkający w Warszawie, posiadał rzekomo majątek wysokości 20 tysięcy rubli, z której to kwoty wypłacono jej pięć tysięcy rubli posagu.

Krótko po ślubie powiedział jej mąż, że znalazł on niego broszurę polityczną i że z tego powodu muszą opuścić Królestwo.

Podczas pobytu w Galicji nie wiedziała nic o tem, że mąż jej żyje z kradzieży.

W śledztwie zeznała wprawdzie, że mąż zwierzył się przed nią z kradzieży u Machlera i o kilku innych, lecz zeznała to dlatego jedynie, ponieważ komisarz policyi groził jej kajdanami. Po aresztowaniu męża wyjechała do Wilna, gdzie zajmowała posadę kasyerki za 15 rubli miesięcznie, a następnie była boną. I tam jeszcze była przekonana, że jej mąż aresztowano za polityczną sprawę.

Na dalsze pytania przewodniczącego Wasińska przyznała, że urządziła mężowi sceny zazdrości, ponieważ mówiono jej, że utrzymuje stosunki z innymi kobietami. Gdy przewodniczący oświadczył jej, że Wasiński zeznał, iż ją bardzo kocha i że nie była w tajemniczoną jego zbrodnię, Wasińska dostała ataku spazmatycznego płaczu, poczem zemdlala.

Wówczas Wasiński porwał się gwałtownie z ławy oskarżonych i wołając kilkakrotnie do trybunału i ławy przysięgłych: „Dajcie jej wody!” — chwycił ją w swoje ramiona. Gdy odzyskała przytomność, zeznała dalej, że w powrocie z Pragi, już po zamordowaniu Kantkego, o czem nie nie wiedziała, Wasiński przyznał się przed nią, iż dopuszczał się kradzieży, nie mówił jednakże gdzie i kiedy.

Przy tych zeznaniach Wasińska jeszcze raz zemdlala, następnie jednakże uspokoiła się. — Wówczas przewodniczący odroczył rozprawę.

Z Rosji i zaboru rosyjskiego.

(Telegramy „N. Reformy” z dnia 19 czerwca.)

Budżet w Damie.

Petersburg. W Dumie minister skarbu Kowcew w odpowiedzi na interpelację w sprawie emisji obligacji państw. w sumie 163 milionów rb. na podstawie ukazu carskiego, co, zdaniem interpelantów, na mocy ustaw zasadniczych musi nastąpić za zezwoleniem Dumy. Duma 130 gł. przeciw 99 przyjęła następującą formułę przejścia do porządku dziennego:

„Po wyjaśnieniach ministra skarbu Duma wyraża nadzieję, że minister w przyszłości w swej działalności ściśle trzymać się będzie ducha ustaw i że nowe emisje nastąpią tylko za zezwoleniem instytucji prawodawczych”.

Następnie Duma uchwaliła budżet kredytu państwowego ze zmianami, zaproponowanymi przez komisję, według której owych 163 mil. rb. wstawiono do budżetu.

Wakacje Stoliypina.

Berlin. Z Petersburga donoszą, że Stoliypin z początkiem lipca udaje się na czterogodniowy urlop, w czasie którego uda się na wody fińskie do cara i przedłoży mu sprawozdanie o sytuacji w państwie.

Rosja dla Rosyan.

Petersburg. Rząd zatwierdził nowo utworzony przez Kuplewackiego związek pod dewizą „Rosja dla Rosyan”, który „Nowoje Wremia” wita w dłuższym artykule.

Zabójstwo generała.

Uralsk. Generał kozacki Koroskin zabity został wystrzałem przez okno.

Łaska za pogromy.

Berlin. „Voss. Ztg.” donosi z Petersburga: Znowu ułaskawiono 48 osób, zasądzonych za pogromy.

Rewizyta cara.

Londyn. Dzienniki donoszą, że car rosyjski w tym roku nie przybędzie do Anglii, nastąpi to zapewne w roku przyszłym.

Sprawa strajku studentów.

(Telegramy „N. Reformy” z 19 czerwca.)

Przeniesienie Wahrunda.

Wiedeń. Jak się Biuro korespondencyjne dowiaduje, prof. dr. Ludwik Wahrund został zamianowany zwyczajnym profesorem prawa kościelnego przy niemieckim uniwersytecie w Pradze z ważnością od 1 października b. r.

Wiedeń. W kołach rządowych twierdzą, że nominacja Wahrunda profesorem uniwersytetu w Pradze ogłoszona będzie w jutrzejszej „Wiener Ztg.”. Wahrund wyjechał wczoraj z Insbruku na wieś.

Wiedeń. „Arbeiter Ztg.” w powołaniu Wahrunda do Pragi, widzi zwycięstwo studentów wolnomyślnych.

Owacy dla Wahrunda.

Praga. Dzienniki czeskie z zadowoleniem witają nominację Wahrunda profesorem w Pradze. Wahrund gdy przyjedzie do Pragi, owacyjnie przyjęty zostanie na dworcu, na jego pierwszy wykład zaś przybędzie deputacja studentów z wszystkich wsielnic.

Drażniący nielakt.

Insbruk. Partya antismekla rozlepiła w ulicach plakaty, wyszydające Wahrunda, wskazujące, że skoro przyjął profesurę w Pradze, widocznie poszedł do Canossy.

Stanowisko władzy szkolnej.

Wiedeń. Profesorowie tutejsi zwracają uwagę, że na razie niema już żadnego powodu do dalszego strajku. Minister oświaty Marchet oświadczył dziś w Izbie poselskiej, że obstaruje przy żądaniu, ażeby wykłady rozpoczęły się jeszcze w obecnym półroczu.

Bezcelowy npor.

Wiedeń. Studenci insbrucy telegrafowali dziś do kolegów w Wiedniu, Gracu i Pradze z wezwaniem do wytrwania w strajku. Ostateczna uchwała zapasła ma dziś wieczór.

Rektor uniwersytetu Ebner prowadzi fizyki rokowania ze studentami i zamierza wykłady rozpocząć w poniedziałek. Radykalni studenci chcą wymusić zamknięcie uniwersytetu. Na tem samym stanowisku

stoi „N. Fr. Presse”, żądająca wdrożenia akcji parlamentarnej, aby uniwersytety zostały zamknięte, lecz by studenci półroczu nie tracili.

Praga. Większość studentów skłania się do żądania, aby uniwersytety zostały zamknięte.

W uniwersytecie w Wiedniu.

Wiedeń. W uniwersytecie tutejszym panuje spokój. — Rektor w dalszym ciągu pertraktuje z delegatami studentów, którzy domagają się wstąpienia ich w grono aktów, które spowodowały zmianę w stanowisku rektorów. Przeważa jednakże zmniejszenie, że sytuacja jest korzystna dla zakończenia strajku.

W politechnice wiedeńskiej.

Wiedeń. Rektor politechniki wydał dziś odezwę następującej treści: W poważnej i rozstrzygającej chwili, powodowani obowiązkiem do waszego dobra i w interesie naszej szkoły zwracamy się do was, jako wasi naturalni przyjaciele z następującym apelem: W poniedziałek mają się rozpocząć wykłady w szkole politechnicznej. Mamy nadzieję, że pospieszycie za naszą radą i że nie będziecie przeszkadzać nauce. Umożliwicie nam przez wasze współdziałanie osiągnięcie naszego celu i prawdziwej wolności nauki. Bądźcie zgodni z nami w spełnianiu naszych obowiązków i w obronie naszych praw. Pod odezwą podpisał się rektor i wszyscy profesorowie. Studenci, zebrani dziś na politechnice w liczbie 600, przyjęli ten apel niechętnie i mają zamiar przeszkadzać wykładom.

W politechnikach w Bernie.

Berno. Rektor czeskiej techniki ogłosił, że wykłady rozpoczynają się dzisiaj. Studenci usiłowali krzykiem i świsaniem wykładom przeszkodzić. Na technice niemieckiej panuje spokój. Wykłady się nie odbywają. Niemieccy studenci zajęli stanowisko wyczekujące.

Za podjęciem wykładów.

Czerniowce. Na posiedzeniu senatu rektor zawiadomił, że ma zamiar w poniedziałek rozpocząć wykłady. Większość studentów oświadcza się za podjęciem wykładów.

Z Rady państwa.

(Telegramy „Nowej Reformy” z 19 czerwca.)

Wiedeń. W Izbie posłów po odczytaniu interpelacji i wniosków, pos. Choc protestował przeciw równoczesnym obradom Sejmu krajńskiego, który zwołano na dzisiaj, oraz Izby posłów, poczem przystąpiono do dalszego ciągu dyskusji budżetowej.

Przemawia pos. Mandic.

Posel Heilinger domaga się utworzenia osobnych ministerstw dla spraw pocztowych, sanitarnych i przemysłowych. Posel Fuchs żąda reformy regulaminu. Przemawiali także posłowie Jalmer i Kraus, poczem zabrał głos posel Battaglia.

Posiedzenie trwa dalej.

Interpelacje.

Wiedeń. W Izbie posłów wnieśli dzisiaj interpelacje pos. Moraczewski w sprawie stosunków w sądzie powiatowym w Kaluszu; pos. Breiter w sprawie stwierdzenia przyczyny śmierci pomocnika stolarskiego, Antoniego Hmelischa w Szczawnie i w sprawie wymiaru podatku zarobkowego braciom Zygmuntowi i Leonowi Klinghoferom w Krzywczach oraz w sprawie utworzenia urzędu pocztowego w Mielcu.

Nowe dwudziestokoronówki.

Wiedeń. Dziś pojawiły się w Izbie poselskiej pierwsze nowe banknoty dwudziestokoronowe. Są one tej samej barwy, co dziesięciokoronówki — jedynie większe.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy”

z dnia 19 czerwca.

Audycencye.

Wiedeń. Prezydent ministrów Beck został dziś przyjęty na posłuchaniu u cesarza.

W sprawie natty.

Wiedeń. Dziś bawił tu deputacja producentów nafty z Galicji, złożona z pp. Wolskiego, hr. Zamojskiego, adwokata Goldhamera i Długosza. Deputacja ta konferowała przed południem z Kolem Polskim, po południu uda się do prezydenta gabinetu, bar. Becka, oraz do ministrów Korytowskiego, Abrahamowicza i Derschawskiego. Przedłożyła im ona trzy życzenia producentów. 1) aby zarządzone odpowiednie środki bezpieczeństwa z powodu obecnego prawdziwego wylewu nafty; 2) aby udzielano subwencji na budowę rezerwuarów naftowych; 3) aby zaprowadzone nareszcie opalanie lokomotyw naftą, a także machin parowych na okrętach.

Siuszne żądanie.

Berno. Walne zgromadzenie „Deutsche Mittelschulen-Gesellschaft” uchwaliło rezolucję, domagającą się zaprowadzenia nauki języka czeskiego we wszystkich szkołach średnich na Morawach.

Fodatek od wódki.

Budapeszt. W Sejmie węgierskim rozpoczęły się dziś obrady nad przedłożeniem rządu o podwyższeniu podatku od spirytusu. — Posłowie chorwaccy, którzy od dłuższego czasu nie brali udziału w obradach Sejmu, wrócili obecnie i zamierzają rozpocząć obstrukcję przeciwko temu przedłożeniu. Zdaje się też, że rząd zamieszany będzie przeprowadzić go w drodze wniosku nagłego.

Budapeszt. Posłowie chorwaccy już rozpoczęli obstrukcję, przemawiając wyłącznie po chorwacku.

Przesilenie gabinetowe w Serbii.

Belgrad. Prezydent ministrów Pasic wrę-

czył wczoraj królówi imieniem całego gabinetu prośbę o dymisyje.

Belgrad. Młodoradykali, którzy zmusili Pasicza do podania się do dymisji, grożą obstrukcją nawet przy ukonstytuowaniu się skupczyń. Chcą oni uchwalić budżet, ale z wykreśleniem tych sum, które są przeznaczone na apanaże królewskie, stanowiąc się zaś sprzeciwiającą uchwaleniu traktatu z Austrią.

Nowa twierdza włoska.

Rzym. Rząd ma zamiar ufortyfikować Ankonę i zamienić ją na silną twierdzę dla floty adriatyckiej.

Zatarg z prasą.

Rzym. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych Santini w polemice z Barzilaem nazwał parlamentarnych sprawozdawców tchórzami. Wskutek tego na trybunie dziennikarskiej powstał taki niepokój, że prezydent polecił ją opróżnić i przerwał posiedzenie. Po ponownym otwarciu zażądał dep. Barzila, aby dep. Santini za swoje wyrażenie został przywołany do porządku. Dep. Santini prosił o wybaczenie za to wyrażenie, przekraczające zwyczaj parlamentarny. Prezydent wyraził ubolewanie, że musiał wobec dziennikarzy zastosować tak ostry środek, ale niedopuszczalnym jest ich mieszanie się do obrad. Prezydent wyraził także ubolewanie z powodu postąpienia Santiniego. Co do dziennikarzy zaś, oświadczył, że chociaż według regulaminu powinni być wykluczeni z całego posiedzenia, cofa to zarządzenie i uważa przez to, że jest to załatwione. (Okłaski).

Dziennikarz Cambelli posłał Santinemu w świądków. Santini zastrzegł sobie decyzję do dzisiaj. Dziś odbędzie wybrany przez dziennikarzy komitet konferencyjny z prezydentem Izby. Na razie postanowili dziennikarze nie podawać sprawozdań parlamentarnych.

Następca Roosevelta.

Chicago. Senator Lodge, wybrany stałym przewodniczącym konwentu republikańskiego, oświadczył w przemowie, że postanowienie Roosevelta nieprzyjmowania kandydatury na prezydenta jest nieodwołalne. Stronnictwo republikańskie będzie politykę jego dalej prowadziło.

Chicago. Konwent republikański ogłosił Tafta kandydatem na prezydenta.

Chicago. W pierwszym głosowaniu konwentu republikańskiego otrzymał Taft 702 głosów, poczem jednogłośnie nastąpiła jego nominacja.

Waszyngton. Prezydent Roosevelt przesłał życzenia konwentowi republikańskiemu z powodu nominacji Tafta kandydatem na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Taft wczoraj złożył urząd sekretarza stanu dla wojny.

Sytuacja w Persyli.

Londyn. Jeden z dzienników donosi z Teheranu, że szach dotychczas nie odpowiedział na memoriał parlamentu. Szach otrzymał posiłki od kilku szepców i jest zdecydowany nie zawierać ugody, dążąc widocznie do przywrócenia absolutyzmu. — Kupcy w Teheranie oświadczyli się za wstrzymaniem ruchu handlowego i za zamknięciem sklepów.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESLANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji).

Molla Proszki Seidlickie

Zagodne rozwałniający środek domowy dla wszystkich, którzy doznają dolegliwości w trawieniu i innych skutkach siedzącego trybu życia. Pydekto 2 K. Główna wysyłka przez aptekarza A. MOLLĄ, c. i k. nadwornego doświadczonego, Wiedeń, I., Tuchlauben 9. 12 9

W aptekach na prowincji żądać przetworu MOLLĄ.

Według rozporządzenia Ministerstwa wojny, wydanego przed rokiem, mogą frekwentanci Szkół kadeckich zdawać na III-cim roku

Egzamin maturalny.

który daje im możność przeniesienia się do Akademii wojskowych, lub też odbywania studiów uniwersyteckich lub politechnicznych.

Do Egzaminu wstępnego do Szkół kadeckich przygotowuje Aspirantów w czasie wakacji, na kursach dwumiesięcznych, pierwszy i najstarszy w Galicji c. k. rządowo uprawniony Zakład wojskowo-naukowy w Krakowie, ul. Stachowskiego, l. 15, „Willa Wanda”.

Nowe kursa do Egzaminu inteligencyjnego rozpoczynają się 1 września b. r. 3337 3 3

Ostrzeżenie. Właścicielom kinematografów zwraca się uwagę na to, że jedynie uprzywilejowane zdjęcie pochodu jubileuszowego, podczas którego widać cesarza wciąż, uskuteczniła tylko firma Pathé Frères. Dlatego ostrzega się przed nabywaniem lichych naśladowców.

Chcąc mieć bliższe szczegóły, należy zgłosić się pod „Privilegium” do firmy Henryk Schalek, Wiedeń I, Wollzeile 11. 3354

Irex-
proszek do zębów
w auto-puszcze

Automatyczne wydzielanie
proszka. — Nowość!
Idealny preparat o łagodnej
dającej się pomyśleć
celakności.
Zawartość jednej auto-puszki
60 porcji. — Cena: K. 1.20.

Trzy obszerne pokoje

weranda, przedpokój, kuchnia i ogródek
przy ulicy Lubickiej 36 do wynajęcia. —
Wiadomość w handlu Fr. Lenerta, Kra-
ków, Sławkowska 6. 3346 1 3

Szory eleganckie kompletne, 2 pary,
oraz wózek na resorach z budą,
do pozbicia. Prądnik Czerwony 1. 104, ostatni
dom na lewo przy szosie. 3347 1 3

100 do 200 koron

daje za wyrobiecie mi posady w jakiegokolwiek
instytucji prywatnej autonomicznej lub rzado-
wej (eventualnie za kaucją). — W. K. poste
restante **Kraków**, za okazaniem kwitu in-
seratowego. 3348 1 3

W pięknej okolicy

willa do wynajęcia na letnie mieszka-
nie. 5 ubikacji, ogród. Warunki bardzo
przystępne. N. N. poste rest. **Fryszak**
koło Jasła. 3351

M. Figiel

poszukuje **zdołnego pomocnika fry-
zjerskiego**, Rynek 26. 3350 1 3

Buchalter-Kasyer

żonaty, lat 33, poszukuje z dniem 1 pa-
ździernika ewent. wcześniej odpowie-
dniej posady. Obecnie pracuje od kilku
lat w większych dobrach i fabrykach.
Włada płynnie językiem niemieckim.
Zgłoszenia pod „B. 3357“ przyjmuje
Admin. „N. Reformy“. 3357 1 3

Ołbrzymie kaczkę Pekinki

w cenie 5 koron za sztukę sprzedaje
Wanda Lazarowa w Łobzowie. 3361 1 2

Do sprzedania:

1 Aparat fotograficzny rozmiaru 9—12.
1 Aparat fotograficzny rozmiaru 18—24.
1 Ubranie kontuszowe ze srebrnymi guzikami.
1 Łóżko blaszane dziecięce.
Wiadomość: ul. Szpitalna 1. 38, parter, wprost
korytarza. 3327 1 2

Kształcącej się młodzieży

informacji co do mieszkań i korepetycji udzie-
la Biuro posad „Wiadomości“ oraz Główna
Szkoła pisania na maszynach ul. Grodzka 1. 3,
II piętro. 3331 1 2

WIKTOR BARABASZ

skład fortepianów, pianin i harmonium,
poleca 516 123 0

najlepsze instrumenta firm krajowych.

Wyłączne zastępstwo fabryk Bö-
sendorfera, Ehrbara, Wirtha, Ro-
tykiewicza. Zarazem najpraktycz-
niejsze krzesła do fortepianów.

Uczeń

z ukończoną I lub II kl. gimnazjalną,
dobrze polecony, znajdzie umieszczenie.
Droguerya pod Gwiazdą, P. Wisłocki,
Drohobycz, obok c. k. Starostwa.
3339 1 3

Dla pierwszorząd. Towarzystwa ubezpieczeń
poszukiwany 3336 1 2

Inspektor

rat. sila. Stala plac, kosza podróży, dyety
dzienne, prowizja. Celem zabezpieczenia powie-
ranego inkassa kaucja 2500 K wymagana.
Zgłosz. „Inspektor 2500“ poste rest. **Kraków**.

Apteka

na prowincji pod Krakowem do sprzeda-
nia. Listy natychmiast pod Jan Porebski,
Kraków, Wolska 21, parter. 3335 1 3

Znakomity Interes.

Który to, anista handlowe w Krakowie obej-
mie eksport na gross nowego wielkiej wartości
artykułu kosmetycznego? Zgłoszenia do 25 czer-
wca pod „Eksport“ poste rest. **Kraków**. 3342 1 3

Poszukuje ogrodnika ogrodnictwa fachowo wy-
kształconego, z długoletnią praktyką na sa-
moistnych stanowiskach. Zgłoszenia z załącze-
niem świadectw w odpisach, które wrócone
nie będą, przyjmują centralny Zarząd w Ostró-
wie, K. Tarnopola. 3352 1 3

Masło

naturalne, co dzień świeże, wysyła w 5-cio ki-
lowych paczkach „ranko do każdej stacji po-
cztowej“ za pobraniem po cenie 4 zł. 96 zł.
**Józef Konstanty Barnas, Szepes-
őfalva**, Węgry. 3019 13 20

2 Drukarni Literackiej w Krakowie, ul. Jagiellońska 10.

Krajowe Płótna Korczyńskie

oraz weby śląskie i irlandzkie surowe i apretowane na białinę wszelkiego
rodzaju oraz dla robót szkolnych i dla celów malarskich

PŁÓTNA SYSTEMU Ks. KNEIPPA.

BIELIZNĘ STOŁOWĄ BIAŁĄ I KOLOROWĄ

na 6, 9, 12, 18 i 24 osób.

— Ręczniki adamaszkowe — Chustki do nosa — Ścierki — Maglowniki. —

BIELIZNĘ DAMSKĄ WSZELKIEGO RODZAJU.

**FABRYCZNY SKŁAD SZYRTYGÓW, SZYFONÓW I PER-
KALI z fabryki B. SCHROLLA SYNA.**

KOMPLETNE WYPRAWY ŚLUBNE.

poleca po cenach fabrycznych i bez konkurencji

Marya Prauss w Krakowie — Rynek główny 7.

PRÓBY NA ŻĄDANIE DARMO I OPLATNIE.

LAWN TENNIS

Rakiety, Piłki, Ruciki, Piłki nożne „Foot-Ball“ i t. p.

Krokiety, Hamaki i inne przybory sportowe w wielkim wyborze. Nowość „Djabolo“
najnowsza gra i zabawka — polecają najtaniej

Reim i Spółka **Kraków, Rynek 37.**

Cenniki tego działu darmo i opłatnie.

BAZAR KRAJOWY W KRAKOWIE

Rynek główny I. 20, róg ul. Brackiej

poleca wyroby krajowe po cenach fabrycznych w wielkim wyborze.

Peleryny Zakopańskie od deszczu — Guńki —
Serdaki — Sukmanki krakowskie — Czapeczki —
oraz wielki wybór pasków krakowskich i zako-
pańskich. 2781 4 0

BANK GALICYJSKI

dla handlu i przemysłu

w Krakowie, Rynek główny I. 25

Wynajmuje schowki

(Safe deposits).

Za opłatą 30, 50 lub 75 koron rocznie otrzymuje wynajmu-
jący w skarbcu specjalnie na ten cel zbudowanym i stałą
opancerzonym, schowek do wyłącznego użytku i pod wła-
snym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać
może swoje mienie i dokumenta. 3334 1 6

Założony w roku 1855 **W ŻYWCU** Telefon Nr 16
naprzeciw arcyksiążęcego pałacu i parku

Hotel Narodowy!

Posiada 14 z komfortem urządzonych sypialnych pokoi od K 1-60 do 6 K. —
Ogród, salę balową, kregielnię.

RESTAURACYA z nowo urządzoną kuchnią we własnym zarządzie.
Wzorowa usługa, ceny mierne — poleca

Franciszek Kotlarski

3338 1 4

właściciel.

Zdumiewająca nowość!

Przez użycie z poręczeniem nieszkodliwego **proszku do szybkiego prania**

„PERESAM“

(nie jest to żaden t. zw. proszek do prania lub mydłany) ma się białinę białą
jak śnieg bez żadnego jej uszkodzenia.

Niepotrzebne tarcie w rękach lub szorstkość. Wystarczy jednorazowe zagoto-
wanie. Oszczędza się więc na pracy, czasie i pieniądzu.

Jedna próba przekonana, że niema nic lepszego. — Paczka proszku „PERESAM“
kosztuje 30 halerczy.

Uznania kół odbiorców:

„Pański „PERESAM“ chwalić — to za mało ze względu na niezwykle
skutek. Kto dzisiaj nie używa „PERESAMU“, postępuje nierozsądnie przeciw
samemu sobie“.

„Przedewszystkiem proszę przyjąć odemnie serdeczne podziękowanie za
swoją kolosalny wynalazek. „PERESAM“, który oszczędził mej rodzinie trudów
całodziennego prania, mogą polecić jak najlepiej“.

Składy w Krakowie: Reim i Sp., Rynek gł.; Helena Wolfgang, ul. Miko-
łajowska 9; Sal. Fertig, Stradom 17; Abraham Schamroth, ul. Bożego Ciała 20;
Maurycy Kreisler, Grodzka; w Podgórzu: Jakób Goldberg, ul. Krakowska 3;
Zygmunt April, Rynek.

W miejscowościach, gdzie niema składów, wysyłam opłatnie 3 paczki na
próbę po otrzymaniu 1 K.

3139 4 12

ANTONI KASAL, król. Winogrody Nr 483.

Ukończony filozof

z maturą z odznaczeniem poszukuje lekcy na
prowincji. — Adres: **Nem. u p. Alisa —
Jarosław**. 3216 7 7

Dla letników są w Skawicy pod
Babią Górą mieszka-
nia do wynajęcia. Wiadomość u Win-
centego Dyrcy, Skawica 125, (począta
Skawica). 3310 2 3

PENSYONAT

im. SOBIESKIEGO

dla uczniów szkół średnich z lepszych
domów w Krakowie, ul. Stachowskiego
1. 12, II piętro, przyjmie jeszcze kilku
uczniów. (Zobacz ogłoszenie w numerze
z soboty). 3258 3 30

METODĄ BERLITZA

udzielają lekcy osobnych i zbiorowych:

Francuz z wyższ. wykształ.

Anglik z wyższ. wykształ.

Niemiec z wyższ. wykształ.

Włoch z wyższem wykształ.

Kraków, Floryańska 25, I p.
2922 5 5

ZAKŁAD

-- kąpielowy --

wody siarczano-solankowej,

W PODGÓRZU,

otwarty od kwietnia do paździer-
nika. — Omnibus kursuje stale od
tramwaju przy moście Podgórskim
do Zakładu. 3058 5 6

Akuszerka

z Warszawy mieszka obecnie ul. Zwierzynie-
cka 23 i poleca się nadal jako zdolna i pra-
ktyczna akuszerka. **A. P.** 3185 3 3

Pranie teraz jest przyjemnością!

Persil

Modernes Waschmittel

Nowoczesny środek do prania.

Zupełnie nieszkodliwy! Nie jest
to chlorek! Jednorazowe zagoto-
wanie — a białina jest lśniącą
białą! Nie potrzeba trzeć ani re-
kami ani szczotką! Nie potrzeba
stołu! Oszczędność na pracy, czasie
i pieniądzu! Użyty raz —
pozostaje w użyciu na zawsze!

Wyt. fabrykant w Austro-Węgrzech:
Gottlieb Voith, Wieden III/1.

Gratis i franko

wysyłam każdemu swój wielki, bo-
gato ilustrowany polski cennik z
przeszło 3000 odbitek dobrych a
taniach instrumentów muzycznych
wszelkiego rodzaju. C. i k. nadw.
destawca **HANNS KONRAD**,
Dm. wysyłkowy wyrobów muzy-
cznych w Brück Nr 464.
Skrzypce dla początkujących już za K 4 80, 5 50,
6—, 6 80 i wyżej. Smyczki po K —80, 1—,
1-40, 1-80 i wyżej. Cytry, harmonie itd. rów-
nież na składzie. Ryzyka niema. Dowolna wy-
miana lub zwrot pieniędzy. 1407 47 60

BAZAR KRAJOWY W KRAKOWIE

Rynek główny I. 20, róg ul. Brackiej

poleca wyroby krajowe po cenach fabrycznych w wielkim wyborze.

Powszechnie znane ze swej trwałości i pra-
ktyczności sandały kneipowskie męskie,

damskie i dziecięce. 2789 13 0

FARBY OLEJNE I SUCHE

pendzle — płótna — blejtramy — kasety i parasole
malarskie — oraz wszelkie przybory do robót ar-
tystycznych, dekoracyjnych i **kościelnych**. —
Farby pokostowe — lakierowe — emaliowe — ma-
sa woskowa do posadzek. — Brunoliny i polityury do mebli —
wszelkie artykuły do potrzeb domowych — poleca

MAGAZYN UNIWERSALNY ROMAN DROBNER

KRAKÓW, PL. SZCZEPAŃSKI 3.

Cenniki wysyła gratis odwrotnie.

2746 9 0

Błądca drukarni L. K. Górski